

GAZDASÁGI
VERSENYHIVATAL

VERSENYTANÁCS

Vj/038-61/2011.

A Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa a dr. B. G. jogtanácsos által képviselt **Magyar Telekom Nyrt.** (Budapest) eljárás alá vont vállalkozás ellen fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat, illetve jogsértő összehasonlító reklám miatt indult eljárásban – nyilvános tárgyalást követően – meghozta az alábbi

határozatot

A Versenytanács megállapítja, hogy a Magyar Telekom Nyrt. 2011. február 24. és 2011. május 31. között jogszerűtlen összehasonlító reklámokat alkalmazott és a fogyasztókkal szemben tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot tanúsított, amikor egyes kereskedelmi kommunikációiban a „leggyorsabb mobil adathálózat” és a „leggyorsabb szélessávú mobil adathálózat”, valamint ezekkel azonos tartalmú kijelentéseket tette.

A Versenytanács kötelezi a Magyar Telekom Nyrt.-t 100.000.000 Ft (Egyszázmillió forint) bírság megfizetésére, amelyet a határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül a Gazdasági Versenyhivatal 10032000-01037557-00000000 számú bírságbevételei számla javára köteles megfizetni, a közlemény rovatban feltüntetve az eljárás alá vont nevét, a versenyfelügyeleti eljárás számát és a befizetés jogcímét (bírság).

Ha a kötelezett a bírságfizetési kötelezettségének határidőben nem tesz eleget, késedelmi pótlékot köteles fizetni. A késedelmi pótlék mértéke minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része. A bírság és a késedelmi pótlék meg nem fizetése esetén a Gazdasági Versenyhivatal elrendeli a határozat végrehajtását.

A határozat felülvizsgálatát a kézhezvételtől számított harminc napon belül a Fővárosi Törvényszéknek címzett, de a Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsánál benyújtandó vagy ajánlott küldeményként postára adott keresetlevéllel lehet kérni. A Fővárosi Törvényszék a pert tárgyaláson kívül bírálja el, a felek bármelyikének kérelmére azonban tárgyalást tart, mely kérelmet az ügyfél a keresetlevelében terjesztheti elő.

I n d o k o l á s

I.

Az eljárás tárgya

1. A Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH) annak vizsgálatára indított eljárást a Magyar Telekom Nyrt.-vel (a továbbiakban: eljárás alá vont) szemben, hogy az eljárás alá vont megsértette-e a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat

tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.), illetve a gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló 2008. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Grt.) rendelkezéseit, amikor 2011. február 24. és 2011. július 4.¹ között az általa alkalmazott kommunikációs eszközökön a „leggyorsabb mobil adathálózat” és a „leggyorsabb szélessávú mobil adathálózat”, valamint ezekkel azonos tartalmú kijelentéseket alkalmazott.

II.

Az eljárás alá vont

2. Az eljárás alá vont a legnagyobb magyar távközlési vállalat, amely a távközlési piac minden szegmensében jelen van. A helyi, belföldi távolsági és nemzetközi vezetékes távbeszélő szolgáltatások nyújtásán kívül a Mobil Szolgáltatások Üzletágon (korábban: T-Mobile Nyrt.-n) keresztül Magyarország piacvezető mobiltávközlési szolgáltatója, a T-Online internet-szolgáltatási üzletágon keresztül pedig az internet szolgáltatási piac meghatározó szereplője (mind keskeny-, mind szélessávú szolgáltatást nyújt különböző technológiákkal). Ezen túlmenően, a Magyar Telekom csoporthoz tartozó további vállalkozások béreltvonali, adatátviteli, kábeltelevíziós és vagyonsbiztonsági szolgáltatásokat nyújtanak, valamint a csoport foglalkozik távközlési berendezések értékesítésével és bérbeadásával is.
3. Az eljárás alá vont 2011. évi nettó árbevételére vonatkozó adatot az eljárás alá vont 2012. február 21-i nyilatkozata tartalmazza.
4. A Gazdasági Versenyhivatal az elmúlt években számos versenyfelügyeleti eljárást folytatott le az eljárás alá vonttal szemben, s több alkalommal került megállapításra a fogyasztók megtévesztésére alkalmas magatartás elkövetése (pl. Vj-48/2006., Vj-68/2006., Vj-119/2006., Vj-131/2006., Vj-31/2008., Vj-3/2010., Vj-14/2010.).

III.

A vizsgált kereskedelmi gyakorlat

5. A harmadik generációs (3G) mobilhálózatok kiépítésével Magyarország egyre nagyobb hányadán nyújtanak szélessávú internet-szolgáltatást a mobiltelefon-szolgáltatók.
6. Mobilinternet-szolgáltatásról a GPRS technológia megjelenése óta beszélhetünk. A GPRS (General Packet Radio Service) egy csomagkapcsolt, IP-alapú mobil adatátviteli technológia, amelyet GSM és IS-136 mobiltelefonok használnak. A GPRS adatátvitelt a szolgáltatók a hagyományos technológiák percalapú számlázása helyett adatmennyiség alapján számlázzák. Hasznosítási területe a WAP és az MMS mellett az internethasználat is, beleértve az e-mailezést.
7. A mobilinternet tényleges elterjedésére fejlettebb technológiára volt szükség, amelyet a HSDPA tett lehetővé. A HSDPA (High-Speed Downlink Packet Access) harmadik generációs mobilkommunikációs protokoll, amely már 1,8-3,6-7,2-14,4 Mbit/s maximális letöltési sebességű adatátvitelre képes.

¹ Az ügyindító végzés szerint az eljárás a 2011.02.24. – 2011. 04. 27. közötti időszak vizsgálatát tűzte ki célul, de a Vj-038-09/2011. sz. kiterjesztő végzés meghosszabbította a vizsgált időszakot, azt a 2011-04-27. – 2011. 07. 04. közötti időintervallum vizsgálatára is kiterjesztve.

8. Mindhárom magyarországi mobilszolgáltató – A Magyar Telekom, a Telenor Magyarország Zrt. (a továbbiakban: Telenor), és a Vodafone Magyarország Zrt. (a továbbiakban: Vodafone) - 2006-2007. évek során vezették be ezt a technológiát. Az eljárás alá vont 2006-ban kezdte el kiépíteni HSDPA hálózatát.
9. A mobilinternet alatt alapvetően kétféle szolgáltatást értendő: az IOYM (Internet on your mobile), vagyis a mobiltelefon kijelzőjén történő internetezés, illetve a PCC (PC connectivity), vagyis számítógépen történő internetezés, amikor a számítógépet az internetre beépített modemmel, külső modemmel vagy mobiltelefonnal csatlakoztatják.
10. Az eljárás alá vont által is elismerten (Vj-38-045/2011.) a mobilinternet szolgáltatás lényeges tulajdonságának minősül a hozzáférés sebessége.
11. A Vj-6/2009. számú eljárásból² az is ismert, hogy
- a hozzáférés sebessége kihatással van a mobilinternet szolgáltatás egyes tevékenységek folytatására való alkalmasságára, a kisebb átviteli sebesség kisebb adatforgalmat tesz lehetővé adott idő alatt,
 - a mobilszolgáltatók az infrastruktúra és a korlátos erőforrás miatt az egyenletes sebességet a technológia sajátosságai miatt nem tudják biztosítani előfizetőiknek. A mobilszolgáltatók a részükre rendelkezésre álló frekvenciák sávszélességét cellákra osztják fel. Ezek a cellák osztott erőforrásként működnek. A beszéd alapú híváskezdeményezéseknek prioritása, elsőbbsége van az internet kapcsolattal szemben, így egy internet-felhasználó ideális esetben kihasználhatja a teljes sávszélességet, azonban több, azonos időpontban zajló beszédcélú hívás esetén ez a sávszélesség az internet-felhasználó szempontjából azonnal számottevően visszaesik, vagyis beszédcélú hívások a mobilinternet lassulását eredményezik. Ugyanezt eredményezi több felhasználó által egyidejűleg működtetett intenzív le- vagy feltöltő alkalmazás ugyanabban a cellában. A mobilinternet esetében tehát a szabad erőforrás folyamatosan változó értéket mutat, melyet a szolgáltatást aktuális helyen és időpillanatban igénybe vevő előfizetők száma mellett az előfizető aktuális tartózkodási helye, a területen hozzáférhető adatátviteli technológia (GPRS, EDGE, 3G/UMTS), illetve a hálózat aktuális leterheltsége befolyásol (ezt erősíti meg az egyik versenytárs jelen eljárásban tett nyilatkozata is, Vj-38-053/2011.).
12. A Vj-12/2009. számú eljárás³ során tett előadásból ismert, hogy
- a mobilinternet szolgáltatás esetén az adott pillanatban rendelkezésre álló adatátviteli sebesség számtalan egyedi körülménytől befolyásolt,
 - az előfizetők kiszolgálására alkalmas technológia kapacitását döntően befolyásolja
 - az adott területen elérhető GSM technológia (GPRS, EDGE, 3G/UMTS),
 - a területi és környezeti viszonyok függvényében az adott terület meghatározott pontjain elérhető lefedettség,
 - az adott területet kiszolgáló bázisállomásra felcsatlakozott, illetve a torony által lefedett területen megtalálható egyes cellákban elhelyezkedő előfizetők száma,
 - az előfizetők fizikai távolsága az adott területet kiszolgáló bázisállomáshoz képest, valamint
 - az előfizetők felhasználási igényei és szokásai.

² Az eljárás a Vodafone Magyarország Zrt. mint eljárás alá vonttal szemben folyt, a nyilatkozatot az eljárás alá vont vállalkozás tette.

³ Az eljárás a Pannon (a Telenor Magyarország Zrt. jogelődje) mint eljárás alá vonttal szemben folyt, a nyilatkozatot az eljárás alá vont vállalkozás tette.

13. A MATRIX Vizsgáló, Ellenőrző és Tanúsító Kft. (a továbbiakban: MATRIX) kiemelte (Vj-38-017/2011.), hogy
- a mobilinternet szolgáltatás előfizetők által érzékelt minősége több tényezőtől függően változik, így például a földrajzi helytől, a környezetben található tereptárgyak pillanatnyi helyzetétől (adott cella és szomszédos, esetleg távolabbi cellák), az előfizető számára beállított szolgáltatásminőségtől (amely gyakran a díjsomagtól, forgalomtípustól vagy az előfizető által korábban bonyolított forgalomtól függ), az igénybevétel időpontjától (a hálózatok önmagukban is folyamatosan változnak például paraméterezések, karbantartások, fejlesztések következtében),
 - a földrajzi ellátási terület és az adatátviteli sebesség fordítottan arányos egymással, ezért, ha egy szolgáltató nagyobb földrajzi lefedettséget szeretne biztosítani azonos műszaki feltételek mellett, akkor kisebb átviteli sebességet tud vállalni. Így akár ugyanazon a hálózaton is eltérő átviteli sebességek mérhetőek. Ez a különbség a MATRIX álláspontja szerint például a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság (a továbbiakban: NMHH) 2010. decemberi gyorsjelentésében is megfigyelhető, mely szerint a Vodafone 150/40 kbit/s le- és feltöltési sebesség mellett 51,6%-os országos kültéri földrajzi lefedettséget biztosított, míg az eljárás alá vont jóval magasabb – 2000/800 kbit/s sebességvállalása mellett jóval kisebb (23,1%) lefedettséget nyújtott. Ugyanez figyelhető meg a Telenor EDGE hálózatára vonatkozóan, ahol 100/50 kbit/s sebességhez 90,4%-os hálózati lefedettség tartozott,
 - a hálózatokról általánosságban akkor lehet valamilyen kijelentést tenni, ha kellő reprezentativitással pillanatfelvételt lehet a hálózatról készíteni. Ehhez olyan sok mérőberendezés egyidejű felhasználása lenne szükséges az ország különböző pontjain, ami vitathatatlanul gazdaságtalan. Ennek hiányában sorozatos mintavételen alapul minden ma alkalmazott mérés, s az eredmények szempontjából így kiemelkedően fontos a mintavétel módszertana. Kijelentéseket a technikai feltételek miatt csak statisztikai alapon lehet tenni, ennek pedig elengedhetetlen előfeltétele a mindenki által elfogadott módszertan.
14. A mobilinternet-szolgáltatás kiskereskedelmi piaca háromszereplős: az eljárás alá vont mellett a Vodafone és a Telenor nyújtanak mobilinternet szolgáltatást.
15. A mobilinternet szolgáltatók több mérést végeznek a hálózataikon. A mobilinternet hálózatok esetében eltérő módszertanok különböző eredményekre vezethetnek („különböző mérések készültek mindhárom szolgáltató hálózatára vonatkozóan. Ezek módszertana eltérő lehet, ezért eredményeik is természetesen eltérhetnek egymástól”). Egy bizonyos módszertan alapján végzett, statisztikailag, mintavételes mérés a módszertanhoz tartozó cél elérésére alkalmas (Vj-38-017/2011.).
16. Az NMHH jogelődje első ízben 2008 decemberében tette közzé az azóta havonta megjelenő Mobilinternet-gyorsjelentést, amely egyebek között tartalmazza a mobilinternet-előfizetők számát szolgáltatónkénti bontásban, a mobilszolgáltatók piaci részesedését a forgalmat bonyolított előfizetések és az összes előfizetés arányában, az összes adatforgalmat és az átlagos adatforgalmat szolgáltatónként, valamint szintén szolgáltatónként a sebesség ellátottságra vonatkozó adatokat, illetve bemutatja az egyes szolgáltatók hálózatán vállalt sebességhatárokat, a hozzájuk tartozó országos beltéri lakossági ellátottság és kültéri földrajzi lefedettség arányokat.
17. A Vodafone 2010 decemberétől olyan reklámkampányt indított, amelyben saját mobil adathálózata sebességére vonatkozó állításokat tett.
18. Az eljárás alá vont kétségesnek ítélte a Vodafone által hivatkozott azon mérések tárgyilagosságát, amelyek megítélése szerint a Vodafone által előre megadott paraméterek

miatt torzított és általános következtetésre alkalmatlan eredményeket hoztak, s így az erre alapított reklámüzenet az eljárás alá vont szerint megtévesztő és hamis volt, ráadásul a reklámkampányban a GVH korábbi gyakorlatából ismert versenyjogi követelmények (pl. sem teljesültek (Vj-38-045/2011.)). Erre tekintettel a Vodafone reklámkampányának megindítását követően az eljárás alá vont szükségesnek ítélte, hogy a versenytárs reklámkampánya következtében esetlegesen jelentkező gazdasági hátrány elkerülése érdekében azzal szemben kereskedelmi kommunikációival fellépjen azt követően, hogy közzétételre kerültek az elektronikus hírközlési szolgáltatás minőségének a fogyasztók védelmével összefüggő követelményeiről szóló 229/2008. (IX.12.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Rendelet) alapján 2010-ben végzett mérések eredményei.

19. Az eljárás alá vont 2011. február 24. és május 31. között egyes kereskedelmi kommunikációiban a mobil adathálózata sebességére az alábbi állításokat tette közzé [az egyes kereskedelmi kommunikációkat részletesen a vizsgálati jelentés (Vj-38-031/2011.) 2. számú melléklete ismerteti, az egyes kereskedelmi kommunikációk alkalmazása kapcsán felmerült költségeket pedig a Vj-38-016/2011. számú irat tartalmazza]:

<i>Eljárás alá vont által alkalmazott tényállítások</i>	<i>Kommunikációs eszközök, melyeken a tényállítások megjelenítésre kerültek</i>
„Ha mindenből a legjobbra törekszel, csak a leggyorsabb hálózaton lehet teljes az élmény.”	<ul style="list-style-type: none"> - iPad (Szelessav_ipad_hvg_horizontal) - iPad (Szelessav_ipad_hvg_vertical)
„Elsőnek lenni, vagy az elsők között lenni csak egy árnyalatnyi különbség.” ⁴	<ul style="list-style-type: none"> - www.t-mobile.hu http://www.t-mobile.hu/lakossagi/akciok/akcio/1103_leggyorsabb_adathalozat link - Online hirdetés (Szelessav_300X250) - Magyar Telekom honlapja - Sajtóhirdetés (Szelessav_sajto) - Sajtóhirdetés (Szelessav_sajto_210x285) - Sajtóhirdetés (Szelessav_sajto_monokli) - Épületháló (Szelessavu_epulethalo_) - Épületháló (Szelessavu_epulethalo_1750x1700) - Épületháló (Szelessav_epulethalo_2000x1500)
„Száguldj a leggyorsabb mobil adathálózaton!”	<ul style="list-style-type: none"> - www.t-mobile.hu http://www.t-mobile.hu/lakossagi/akciok/akcio/1103_leggyorsabb_adathalozat link - Online hirdetés (Szelessav_300X250) - Magyar Telekom honlapja - Sajtóhirdetés (Szelessav_sajto) - Sajtóhirdetés (Szelessav_sajto_210x285) - City light plakát (Szelessav_CLP) - Épületháló (Szelessavu_epulethalo_) - Épületháló (Szelessavu_epulethalo_1750x1700) - Épületháló (Szelessav_epulethalo_2000x1500) - Pláza fix ajtó (Szelessav_plaza_765x2300) - Pláza forgó ajtó (Szelessav_plaza_500x2180) - Fotocellás ajtó (Szelessav_plaza_1180_1710)
„Száguldj Te is a leggyorsabb mobil adathálózaton!” és	<ul style="list-style-type: none"> - Televízió-reklám (Szelessav_TVC), 10 mp

⁴ A szlogen két képpel párosul, mindkettő egy mobiltelefon képernyőjén megjelenő fényképet ábrázol. Az egyik képen teljes egészében látszik a győztes futó képe, míg a másik képeknek még csak a felső része látszik, így nem derül ki, hogy a futó azért emeli magasba mindkét kezét, mert éppen eléri a célszalagot.

„Válaszd a T-mobile-t a piacvezető szolgáltatót, amely továbbra is a legnagyobb sebességet garantálja.”	<ul style="list-style-type: none"> - Vásárláshelyi kommunikációs eszköz - Televízió-reklám (Szélessáv_TVC), 10 mp)
„Válaszd Te is Magyarország leggyorsabb szélessávú mobil adathálózatát és oszd meg a legjobb sztorikat barátaiddal azonnal.”	<ul style="list-style-type: none"> - Sajtóhirdetés (T_uber_freestyle_A4_210x297mm_v9) - DominoWeb_59x59_PRS2216 - Vásárláshelyi kommunikációs eszköz (DominoWeb_A1_PRS2215) - Vásárláshelyi kommunikációs eszköz (DominoWeb_A5_PRS2217) - Vásárláshelyi kommunikációs eszköz (DominoWebQuick_A5_PRS2223) - Vásárláshelyi kommunikációs eszköz (DominoWebQuick_A5_PRS2224) - Vásárláshelyi kommunikációs eszköz (DominoWebQuick_LA4_PRS2226) - Vásárláshelyi kommunikációs eszköz (T_uber_deskwindow_A4_210x297mm_v10)

20. Valamennyi kommunikációs eszközön az alábbi magyarázó tájékoztatás szerepel az állítások alátámasztásaként:

„A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság (NMHH) számára kötelező éves adatszolgáltatás keretében, egységes módszertan alapján készülő mérések legújabb, közzétett adatai szerint, lefedettségi területén továbbra is a T-Mobile garantálja mobil szélessávú adathálózaton (3G/HSPA) a legnagyobb jellemző le- és feltöltési sebességet. Ezért valóban elmondhatjuk, hogy miénk a leggyorsabb hálózat!”

21. Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény (a továbbiakban: Ehtv.) 127. §-ának (1) bekezdése szerint az előfizetői szolgáltatás nyújtásáról a szolgáltató, az előfizető, illetve igénylő előfizetői szerződést kötnek, amely az általános szerződési feltételekből, valamint egyedi előfizetői szerződésből áll. Az (5) bekezdés rögzíti, hogy az előfizetői szerződésnek a fogyasztók védelmével, a szolgáltatás minőségével, a díjazás hitelességével, a felek jogaival és kötelezettségeivel összefüggő további feltételeit külön jogszabály állapítja meg. A 182. § (1) bekezdésének g) pontja a Kormányt hatalmazta fel arra, hogy a frekvenciagazdálkodással kapcsolatban rendelettel állapítsa meg az elektronikus hírközlési szolgáltatás minőségének a fogyasztók védelmével összefüggő követelményeit.

22. Az Ehtv. 129. §-a (6) bekezdésének j) pontja értelmében az írásban megkötött egyedi előfizetői szerződésnek utalást kell tartalmaznia arra, hogy az általános szerződési feltételek mely pontjai tartalmazzák a szerződésszegés jogkövetkezményei, így különösen a szolgáltatás minőségére, szüneteltetésére vonatkozó rendelkezések megszegése esetén az előfizetőt megillető jogokat, a díjvisszatérítés rendjét, az előfizetőt megillető kötbér mértékét. Az előfizetői szolgáltatások általános szerződési feltételeinek [mely feltételek elkészítésére a 130. § (1) bekezdése kötelezi az előfizetői szolgáltatásokat nyújtó elektronikus hírközlési szolgáltatót] a 131. § f) pontja alapján tartalmazniuk kell a szolgáltatások minőségi célértékeit, a minőségi célértékek értelmezését és teljesítésük ellenőrzésének mérési módszerét. A 139. § rögzíti, hogy a szolgáltató általános szerződési feltételeiben a 131. § (1) bekezdésének f) pontjaiban és külön jogszabályban meghatározott módon köteles meghatározni az előfizetői szolgáltatásokra vonatkozó minőségi célértékeket. A szolgáltató köteles a minőségi célértékek teljesítésére vonatkozó információkat rendszeresen közzétenni a jogszabályban meghatározott tartalommal, formában és módon, hogy az előfizetők átfogó, áttekinthető, összehasonlítható, felhasználóbarát, naprakész információhoz juthassanak. A törvény 144. §-ának (5)

bekezdése szerint a hatóság annak érdekében, hogy az előfizetők, illetve felhasználók megfelelő információkkal rendelkezve a szolgáltatások minőségéről, az árakról és díjszabásokról, összehasonlíthassák az egyes szolgáltatásokat és a választási szabadságnak megfelelően ésszerű döntéseket hozzanak, előírhatja, hogy a hírközlési szolgáltatók az általuk nyújtott szolgáltatások minőségéről, elérhetőségéről, valamint áráról adatokat szolgáltatassanak a hatóságnak, illetve ilyen adatokat tegyenek közzé. A (6) bekezdés alapján a hatóság a hírközlési szolgáltatók által benyújtott információk alapján összehasonlító adatokat tesz közzé.

23. A Rendelet 3. §-ának (1) bekezdése szerint a szolgáltató a Rendelet 1. számú mellékletében meghatározott szolgáltatásminőségi követelmények számszerű célértékeit köteles az általános szerződési feltételeiben (a továbbiakban: ÁSZF) meghatározni. Az 1. számú melléklet 4. pontja alapján internet-szolgáltatás esetén az 1. melléklet 1. pontjában foglaltakon túl alkalmazandó szolgáltatásminőségi követelmény:

- a) hálózaton belül az előfizetői hozzáférési pontokon garantált le- és feltöltési sebesség [kbit/s], amelyet a szolgáltató az előfizetői számára az esetek 80%-ában garantál;
- b) az a) pont szerinti értékeket az adott díjsomagnál, a sávzélesség megadása mellett, minden esetben (ÁSZF, hirdetés, egyéb) fel kell tüntetni.

A Rendelet 4. §-ának (2) bekezdése rögzíti, hogy a szolgáltató a Rendeletben meghatározott és az ezen felül, az ÁSZF-jében vállalt szolgáltatásminőségi célértékek vonatkozásában köteles éves szintű ütemezésnek megfelelően ellenőrzést folytatni, melyet a megfelelőségi nyilatkozatot kiállító szolgáltatónak a 7. § (2) bekezdése szerint kell dokumentálnia.

A Rendelet 5. §-ának d) pontja értelmében a szolgáltató, ha az előző naptári év december 31-én már legalább féléves időtartamban ténylegesen nyújtja szolgáltatását, akkor köteles január 31-ig benyújtani a hatósághoz szolgáltatásonként az ÁSZF-jében meghatározott minőségi mutatók vállalt célértékeit, valamint azoknak az előző évre vonatkozó teljesítési adatait, továbbá a 2. számú mellékletben meghatározott adatokat.

A Rendelet 6. §-ának (1) bekezdése szerint a rendelet alkalmazásában megfelelőség igazolásnak minősül:

- a) a szolgáltató által kiadott megfelelőségi nyilatkozat, vagy
- b) az ISO szabványoknak megfelelően tanúsított minőségirányítási rendszerrel rendelkező szolgáltató által kiállított, a rendelet szerinti szolgáltatásminőségi követelményeknek történő megfelelésre vonatkozó nyilatkozat és érvényes tanúsítvány, illetőleg tanúsítás, felülvizsgálati jelentés, vagy
- c) az elektronikus hírközlésért felelős miniszter által kijelölt tanúsító szervezet által kiállított, érvényes megfelelőség tanúsítvány, illetőleg tanúsítás felülvizsgálati jelentés.

24. A Rendeletben előírt mérések módszertanát a MATRIX közreműködésével a három szolgáltató (a minta nagyságára, a mintavétel reprezentativitására, a méréséhez használt protokollra és beállításaira, a minták vételére, a kiértékelés módszerére, a mérés gyakoriságára stb. kiterjedően) 2008-ban egységesítette, s a mérések a megállapodás megkötése óta ezen módszertan szerint történnek. A megállapodás eredményeként a Rendelet szerinti igazoláshoz végzett mérések módszertana minden lényeges elemében megegyezik a három mobilinternet szolgáltatónál. Ez a módszertan a rendeleti kötelezettségek teljesítését szolgálja.

25. A MATRIX nem végez méréseket a mobilinternet hálózatok sebességével kapcsolatosan, hanem azt vizsgálja, hogy a szolgáltatók által végzett mérések módszertana és dokumentáltsága megfelel-e az alkalmazandó szabványokban, ajánlásokban foglaltaknak (Vj-38-006/2011.).

26. A MATRIX kizárólag a Vodafone szolgáltatásminőségét tanúsítja a Rendelet szerint, a másik két szolgáltató részére ilyen tanúsító szervezeti feladatokat nem lát el. Ezen túlmenően a MATRIX feladata a mintavétel során alkalmazott 20.000 földrajzi koordináta évenkénti újrásorsolása, mely koordinátákon a méréseket a szolgáltatók az adott naptári évben végezni fogják.
27. A szolgáltatók által az ÁSZF-jekben vállalt garantált le- és feltöltési sebességre vonatkozó célértékek, valamint az ezek betartásának ellenőrzésére a Rendelet alapján végzett mérések – a szolgáltatók által nyilvánosságra hozott és a jelen eljárásban vizsgált kereskedelmi kommunikáció kapcsán az eljárás alá vont által figyelembe vett - eredményei az alábbiak szerint alakultak (Vj-38-007/2011., Vj-38-052/2011., Vj-38-053/2011.):

	Magyar Telekom		Vodafone		Telenor	
	célérték fel-/letöltés	teljesítési érték fel-/letöltés	célérték fel-/letöltés	teljesítési érték fel-/letöltés	célérték fel-/letöltés	teljesítési érték fel-/letöltés
3G (R99)	150/150 kbit/s	215/169 kbit/s				
3G (R99) HSPA	-	-	150/40 kbit/s	1415/381 kbit/s	120/40 kbit/s	780,3/211,4 kbit/s
3G/HSPA	2000/800 kbit/s	2435/818 kbit/s				
3G/HSPA 2011.04.14 után	2000/800 kbit/s	2435/818 kbit/s	2100/800 kbit/s	-	-	-

28. A táblázatban szereplő célérték – a Rendeletnek megfelelően – a szolgáltatók által a hálózaton belül az előfizetői hozzáférési pontokon garantált le- és feltöltési sebességnek [kbit/s] felel meg, amelyet a szolgáltató az előfizetői számára az esetek 80%-ában garantál. A célértékek – a legalsó sor kivételével – a jelen eljárásban vizsgált időszak egészében érvényesültek.
29. Megjegyzendő, hogy a Vodafone 2011. április 14-től érvényes ÁSZF-jében módosította a garantált le- és feltöltési sebességek mértékét és ekkortól (az eljárás alá vonthoz hasonlóan) elkülöníti a HSPA hálózatát, melynek vonatkozásában a 2100/800 kbit/s garantált le- és feltöltési sebesség biztosítását vállalja.
30. A fenti adatok vonatkozásában kiemelendő, hogy az eljárás alá vont nem együtt kezelte a 3G/HSPA technológiát, hanem azokat különválasztotta (lásd táblázat első és harmadik sora). Míg a Vodafone és a Telenor a 3G lefedettségi területből nem emelt ki egyes részeket (hanem egységesen kezelte azt – lásd táblázat második sora), addig az eljárás alá vont 3G hálózatának egy részét külön lefedettségi területként kezelte, erre nézve külön célértéket vállalt, s arra nézve külön méréseket végzett (Vj-38-052/2011., Vj-38-053/2011.). Ennek eredményeként például a Vodafone esetében a 2010. évre közzétett le- és feltöltési sebességek célértéke, valamint teljesítési értéke R99, HSDPA és HSUPA technológiákra együttesen vonatkozott, az UMTS szabvány szerint definiált technológiák (R99/HSDPA/HSUPA) nem voltak szétválasztva, a 2010-es célérték és mért teljesítési érték a teljes 3G lefedettségi területre vonatkozott (Vj-38-052/2011.).
31. A Rendeletben nem szerepel olyan minőségi mutató, hogy az adott szolgáltató hálózata milyen maximális adatátviteli sebességre képes, ezt a kijelölt tanúsító szervezet sem vizsgálja.

32. Az NMHH ismertette (Vj-38-006/2011.), hogy a kijelölt tanúsító szervezet a Rendelet alapján azt ellenőrzi, hogy a szolgáltatók minőségellenőrzési rendszere megfelel-e a Rendelet előírásainak, különös tekintettel a számlázási rendszerre. Ezen tanúsítás során a kijelölt tanúsító szervezet nem vizsgálja, hogy a szolgáltató hálózata milyen maximális adatátviteli sebességre képes, ugyanis a Rendeletben ilyen minőségi mutató nem szerepel. Amit e kérdéskörben vizsgálhat, az az, hogy teljesíti-e a szolgáltató valamint, hogy a szolgáltató teljesíti-e az ÁSZF-ben vállalt garantált le- és feltöltési sebesség értékeket. Ezen mérések alkalmával keletkezhetnek olyan adatok, amelyből következtetni lehet az adott hálózaton elérhető maximális sebességre, de önmagában ez a kérdés a tanúsításnak nem tárgya. A hatóság sem vizsgálja ezen mutatókra (a hálózat teljes átviteli képességére) vonatkozóan a kijelölt tanúsító szervezet tevékenységét. A „mérési adatok” szükségképpen eltérnek egymástól, hiszen minden szolgáltatónak más a hálózata, az előfizetői száma, a technikai megoldások is eltérhetnek. Az NMHH-nak nincs tudomása arról, hogy ezen eltérések bármilyen szempontból is az eljárás alá vont javára lennének értékelhetőek.
33. Az NMHH szerint a kijelölt tanúsító szervezet által végzett ellenőrzések eredményei nem alkalmasak annak tisztázására, hogy mely mobil szolgáltató hálózata a leggyorsabb. Ez több összetevőtől függhet. Egyrészt tisztázni kell, hogy a szolgáltatók bázisállomásaikon milyen hálózati berendezéseket működtetnek, azok darabszámát és területi elhelyezkedését, továbbá a bázisállomások által ellátott cellák átlagos terheltségi értékeit. Még ezen adatok birtokában is kérdéses, hogy lehet-e általános következtetésre jutni egy adott szolgáltató teljes hálózatára vonatkozóan. Egy ilyen vizsgálat kizárólag akkor vezetne hiteles és összehasonlítható eredményre, ha mindkét szolgáltató esetében azonos mérési módszer és mintavétel szerint történne a mérés, de ez esetben is csak statisztikai következtetés lenne a teljes hálózatra vonatkozó adat. Az NMHH megjegyezte, pilotprogramot indított a hazai szélessávú lakossági vezetékes és mobil internet elérés minőségi jellemzőinek közcélú mérései bevezetése céljából, ugyanakkor e rendszer sem tud majd választ adni arra, hogy mely szolgáltató hálózata a leggyorsabb, hanem az adott előfizető számára teszi majd lehetővé, hogy az általa elérhető sebességértéket mérni tudja.
34. Az NMHH szerint önmagában az a kijelentés, hogy egy adott szolgáltató hálózata a leggyorsabb, szűkítő (pl. területi) feltételek hiányában hitelesen nem igazolható (legfeljebb tájékoztató jelleggel lehet ilyen kijelentést tenni).
35. Az eljárás alá vonttal megkötött megállapodás alapján 2011. március 18. és április 17. között hálózati méréseket végző, a telekommunikációs piacon tanácsadói, műszaki és mérési szolgáltatásokat nyújtó P3 communications GmbH szerint (Vj-38-013/2011.) több tucat magyarországi városban végzett hálózati méréseket. Ennek eredménye a 2011. május 5-i tanúsítvány, amely szerint a magyarországi mobilinternet szolgáltatók közül az eljárás alá vont hálózata biztosítja a leggyorsabb http (HyperText Transfer Protocol) és ftp (File Transfer Protocol) letöltési sebességet, valamint a leggyorsabb webböngészést. Hangsúlyozni kell, hogy az eljárás alá vont nem erre a 2011. május 5-i tanúsítványra alapozta kampányát, amely döntő részben már lezajlott a tanúsítvány kiadása előtt.

IV.

Az eljárás alá vont előadása

36. Az eljárás alá vont előadta, hogy a Gazdasági Versenyhivatal is elismeri a vállalkozások jogát a jogszerű piaci védekezésre a versenyjogi szabályok betartása mellett. Ennek megfelelően a Vodafone agresszív és megalapozatlan összehasonlító reklámját nem lehetett piaci válasz nélkül hagyni. Az összehasonlító reklám ellen (marketing

szempontok alapján) csak összehasonlító típusú válasz adható, de azt az eljárás alá vont objektíven megalapozott, tárgyilagos reklámban kívánta megvalósítani.

37. A Vodafone reklámkampányának megjelenését követően olyan kampányt indított, melyben a szlogenhez kapcsolódóan fő üzenetként jelenik meg, hogy a „leggyorsabb adathálózat” kijelentést mely mérési eredményre hivatkozással állítja.
38. Az eljárás alá vont hangsúlyozta, hogy a Versenytanács műszaki megállapításai gyenge lábakon állnak, azok nem ellenőrizettek. Kiemelte, hogy megközelítése megfelel az ágazati szabályoknak.
39. Olyan forrást jelölt meg, amely kifejezetten és bevallottan a hálózat minőségének összehasonlítására szolgál és a versenytársak által támadhatatlan. A Rendelet által szabályozott minőségi mutatók ellenőrző mérései pontosan ezzel a céllal készülnek, s a MATRIX által készített módszertant valamennyi mobil szolgáltató és a szakhatóság is elfogadta (ezzel szemben a Vodafone saját megrendelésű mérésekre támaszkodott). Az ágazati jogszabályok és egyéb szabályok alapján e mérések célja, hogy a fogyasztók számára könnyen érthető és összehasonlítható, a hálózat minőségére vonatkozóan reprezentatív mérési eredményhez lehessen jutni. A jogszabályok kifejezetten az összehasonlíthatóság céljából kötelezik a szolgáltatókat a mérésekre, a MATRIX pedig kifejezetten az összehasonlíthatóság céljából dolgozta ki a mérési módszertant.
40. Az eljárás alá vont szerint az NMHH valósan állítja, hogy a mérések nem a hálózat gyorsaságát, hanem a vállalt minőségi paraméterek teljesülését tanúsítják, azonban ez nem mond ellent annak a ténynek, hogy azok ténylegesen a hálózatban mért valódi sebességtérteket rögzítik.
41. A Rendelet alapján, a MATRIX koordinálásával kidolgozott és az NMHH, valamint a hazai mobilszolgáltatók által elfogadott módszertan alapján végzett mérések minden szempontból reprezentatívnak tekinthetők. A piaci szereplők úgy ítélték meg, hogy e módszer rendelkezik kellő konfidenciával a szolgáltatás, a hálózat jellemzésére. A módszertan célja és értelme, hogy reprezentatív és összehasonlítható mérési eredményeket produkáljon. A Rendelet által előírt mérések kifejezett célja, hogy a felhasználók döntését megkönnyítő összehasonlítható adatok kerülhessenek megállapításra és a fogyasztók számára közzétételre.
42. Ez az egyetlen módszertan, amely elfogadott, így joggal tűnt megkérdőjelezhetetlennek a reprezentativitása, szemben például az egyes szolgáltatók által megrendelt mérésekkel, különösen a Vodafone által megrendelt P3 communications GmbH méréssel.⁵
43. Az eljárás alá vont által hivatkozott mérések a teljes ellátási terület jellemzésére szolgálnak, azok nem tekinthetők korlátozottak. A módszertan lényege, hogy időben és térben úgy vannak elosztva a minták, hogy azok reprezentálják a szolgáltatás minőségét a teljes szolgáltatási területen. A méréseket az egységes mérési módszer leírása szerint sem azonos helyen és időben kell végezni, mivel a szolgáltatóknak értelemszerűen a saját ellátási területét kell mérni, ami eltér bizonyos mértékben. Az egységes módszer biztosítja az összehasonlíthatóságot, nem az azonos hely és idő.
44. Az elfogadott módszertan azt támasztja alá, hogy 300, azonos időpontban megvalósult⁶ mérés biztosan elegendő a hálózat sebességére vonatkozó megalapozott mérési

⁵ A P3 Communications GmbH végezte a Vodafone 2010 decemberében indult reklámkampányában alkalmazott, a hálózat sebességére vonatkozó közlések hivatkozási alapját képező méréseket.

eredményhez, a mérések hibahatára kicsi és ennyi mintavétellel biztosított a reprezentativitás. Annak sincs különösebb jelentősége, hogy a szolgáltatók esetleg eltérő számú mérést alkalmaztak, ez jogukban állt. Ha úgy ítélték meg, hogy kevesebb mérési eredmény alapján is hibahatáron belüli eltéréseket tapasztaltak, így belátásuk szerint nincs szükség további mérésekre. Az eljárás alá vont a módszertan alapján feltételezte, hogy mindhárom szolgáltató a megállapodott 300 mérést elvégezte, így nem volt tudomása arról és okkal nem is feltételezhette, hogy a másik két szolgáltató 150 mérést elegendőnek tekintett az eredmények közzétételéhez.

45. A reklámok alkalmazására kb. 24 nappal azt követően került sor, hogy a legfrissebb mérési eredmények közzétételre kerültek és így ismertté váltak. Az eljárás alá vont joggal feltételezte, hogy a mérési eredmények a reklámok időpontjában teljes mértékben érvényes állapotot tükröznek. Nem bizonyított, hogy akár a mérések tényleges időpontjától számítva is lényeges elmozdulás történt a hálózatok sebességében. Ezzel szemben minden egyéb tény azt erősíti, hogy a hálózatok sebességében olyan változások nem történtek, amelyek a reklámüzenet hitelességét megkérdőjeleznék. Ezt támasztja alá a P3 communications GmbH eljárás alá vont által megrendelt mérése, valamint az ARCchart mérése (lásd VII. pont).
46. A MATRIX eljárás során tett nyilatkozata kapcsán előadta, a MATRIX a hálózat sebességére vonatkozó kijelentések megalapozottságának előfeltételeként a „mindenki által elfogadott” módszertant jelölte meg, amelynek segítségével statisztikai alapon megállapítható lehet, hogy mely hálózat képes a leggyorsabb sebesség elérésére. E feltételeknek eleget téve eljárás alá vont reklámállítást egységes, valamennyi mobilszolgáltató által jóváhagyott módszertan szerint készült mérések eredményeire alapozta. A MATRIX nyilatkozatában szereplő, a nagyobb földrajzi ellátási terület és az adatátviteli sebesség közötti elvi műszaki összefüggésnek nincs különösebb jelentősége a jelen ügyben, az összehasonlíthatóság ezzel nem sérült. Az ellátási területek közötti különbségek csak látszólagosan nagyok, a korábban kifejtettek szerint valójában az adott időszakban is minimálisak voltak. Az eljárás alá vont aláhúzta, statisztikai alapokon nyugvó kijelentések tudományos megalapozottsággal tehetők.
47. Az eljárás alá vont ismertette, hogy reklámállítási tehát az NMHH számára készített adatszolgáltatás keretében végzett mérések eredményein alapulnak, mely valamennyi kommunikációs eszközön fő üzenetként megjelenítésre került. A reklámállítások hivatkozási alapja nem kezelhető a kifogásolt szlogentől elválasztva, ezen állítások együttesen képezik a hirdetések fő mondanivalóját.
48. A fogyasztó számára irreleváns az az információ, hogy a hivatkozott mérések milyen körben, milyen módszerrel készültek. Arra pedig, hogy az adott mérések mire vonatkoznak, illetve, hogy milyen értékelésre alkalmasak a Rendelet és az az alapján nyújtott fogyasztói tájékoztatások adnak választ.
49. Az NMHH eljárás során tett nyilatkozata kapcsán az eljárás alá vont előadta, reklámjaiban nem állította, önmagában, hogy adathálózata a leggyorsabb (míg a Vodafone mindenre kiterjedően elsőbbségi állításokat tett), e kijelentéshez kapcsolódóan, minden esetben, fő szövegben feltüntetésre kerültek az NMHH által hiányolt „szűkítő feltételek” (lefedettségi területen, le- és feltöltés vonatkozásában, hivatkozási alap stb.). Az NMHH a szűkítő feltételek megjelölése esetén hitelesen igazolhatónak tekinti a leggyorsabb hálózatra vonatkozó állításokat. Ezen túlmenően azonban ellentmondásos az NMHH nyilatkozata,

⁶ Valójában a 300 mérést nem azonos időpontban végezték, ezt a 68. pontban idézett nyilatkozatában maga az eljárás alá vont is elismeri.

hiszen az összehasonlíthatóságot az azonos mérési módszer és mintavétel hiánya miatt nem fogadja el, ezek pedig éppen a Rendelet szerint mérések jellemzői. Az NMHH arról adott tájékoztatást, hogy a tanúsító szervezet vizsgálata mire irányul, illetve hogy „csak” statisztikai következtetésre lehetnek alkalmasak a mérések, azonban ez tökéletesen elegendő ahhoz, hogy a hálózatra vonatkozó reklámállítás tárgyilagos és jogszerű legyen.

50. Aláhúzta, hogy a Rendelet szerint a garantált le- és feltöltési sebesség azon sebesség, melyet a szolgáltató az előfizetői hozzáférési pont és az internet hálózat között az esetek 80%-ában garantál. Ezen adatok alapján jellemezhető egy adathálózat gyorsasága. A Rendelet által előírt, az egyes hírközlési szolgáltatók által végzett mérések 2010. évi eredményei alapján az eljárás alá vont garantálta a legnagyobb le- és feltöltési sebességet a mobilinternethez használt adathálózaton. Ezen eredményekre hivatkozott a kommunikációs eszközein.
51. Az eljárás alá vont kiemelte, hogy a kereskedelmi kommunikáció kialakításakor a jogszabályi előírásoknak megfelelően, a GVH korábbiakban megismert elvárásait figyelembe véve járt el. A kreatív anyagok összeállításakor is kiemelt figyelmet fordítottak arra, hogy az abban foglalt állítások a reklámkampány teljes ideje alatt igazak és pontosak legyenek. Önmagában nem kifogásolható a felsőfokú jelző reklámban történő szerepeltetése, amennyiben a jelző használata objektíven megalapozott (lásd a Vj-32/2005. számú versenyfelügyeleti eljárásban hozott döntést). Erre figyelemmel jelölte meg minden reklámanyag esetében az eljárás alá vont az állítás alapjául szolgáló tényeket, illetve külön gondot fordított arra, hogy e tényállítások a szlogenhez kapcsolódóan, azt kiegészítve, jól olvasható betűmérettel kerüljenek feltüntetésre.
52. Míg a Vodafone reklámokban időnként hivatkozott mérések a Vodafone által megadott paraméterek alapján készültek, s emiatt objektív megállapításokra és összehasonlításra alkalmatlanok, addig az eljárás alá vont 3G/HSPA és a versenytársak 3G vagy UMTS néven publikált adatai közötti tárgyilagos összehasonlítás megtehető. Az eljárás alá vont által nyilvánosságra hozott HSDPA/HSUPA⁷ címszó alatti eredmények teljes mértékben megfelelnek a Vodafone és a Telenor által publikált 3G mérési eredményeknek. Az eljárás alá vont kizárólag 3G/R99 technológiára vonatkozó vállalása a 3G hálózat bizonyos szegmensére vonatkozik, melyet azért látott szükségesnek, hogy a régebbi (HSPA kapcsolatra nem képes) eszközöket használók számára is értelmezhető, használható sebességvállalást tudjon közzétenni. Ezen értékek mérése olyan eszközökkel történik, ami csak R99 technológiára alkalmas, vagyis a nagyobb sebesség elérésére képes hálózatokat e mérések során teljesen kizárja. A 3G/HSPA vállalása és kapcsolódó mérései a teljes 3G technológiára (R99 és HSPA) vonatkoznak, azonos módon a versenytársak 3G vállalásához, mely szintén tartalmazza a HSPA technológiát is [a kizárólag 3G (R99) technológiára csak az eljárás alá vont tesz vállalást, illetve végez méréseket]. E hálózati sebességértékek mérése mindhárom szolgáltató esetében azonos módon, HSPA képes eszközzel történik, amely azzal jár, hogy ahol elérhető a HSPA hálózat, ott e technológia sebességértékei kerülnek figyelembevételre a mérések során. A határozat 27. pontjában található táblázatban tehát az eljárás alá vont 2435/818 kbit/s teljesítési értéke teljes mértékben megfeleltethető a Vodafone 1415/381 kbit/s és a Telenor 780,32/211,41 kbit/s teljesítési értékének.⁸
53. Megítélése szerint joggal feltételezhető, hogy a Rendelet által előírt adatszolgáltatási kötelezettség keretében készülő méréseket valamennyi szolgáltató a közösen elfogadott,

⁷ High-Speed Downlink Packet Access, High-Speed Uplink Packet Access

⁸ Az eljáró versenytanács nem osztotta az eljárás alá vont által ebben a pontban kifejtett értelmezést. (vö. 117. pont)

egységes mérési módszertan alapján készíti, s így a közzétett adatok a ténylegesen biztosított, valós le- és feltöltési sebesség értékeket mutatják, amelyek nem lehetnek eltérőek attól függően, hogy egy-egy mérés milyen célból készül. Előbbiek alapján – tekintet nélkül arra, hogy az egyes mérések milyen „cél hivatottak alátámasztani” – az általa végzett mérések eredményei és az adatszolgáltatások során közölt adatok minden esetben a valós, ténylegesen elért sebesség-értékeket mutatják. Ezen mért értékek alapján pedig egyértelműen megállapítható, hogy lefedettségi területén az eljárás alá vont garantálja szélessávú mobil adathálózaton a legnagyobb le- és feltöltési sebességet. A reklámban szereplő állítások is e tényen alapulnak.

54. Külön figyelmet fordított arra is, hogy a hivatkozott mérések az előfizetők 80%-ánál garantált értékekre vonatkoznak, ezért is szerepel a reklámállításokban a „legnagyobb jellemző le- és feltöltési sebesség” közlés.
55. Az eljárás alá vont emlékeztetett arra, hogy a kifogásolt reklámállításokat egyetlen esetben sem önmagában alkalmazta, hanem a kijelentések hivatkozási alapja valamennyi kommunikációs anyag esetében jól olvashatóan feltüntetésre került. A teljes tájékoztatás szövegéből kell kiindulni a reklámok értékelésekor. Az apróbetűs tájékoztatás kérdésével a Versenytanács már több alkalommal foglalkozott. Ehhez a joggyakorlathoz képest a Versenytanács jelen ügyben kialakított álláspontja változást jelez, amely egyrészt leegyszerűsítő, másrészt a reklámozók számára kedvezőtlen irányú, miközben a változás a jogszabályok alapján sem indokolt. Ha a Versenytanács megközelítésében változás van, akkor nem várható el az eljárás alá vonttól annak előzetes tudása, hogy a joggyakorlat esetlegesen változni fog.
56. A reklámállítások értékelésénél tehát figyelembe kell venni, hogy a „leggyorsabb” jelzőhöz kapcsolt további információkat, amellyel együtt a reklámállítások teljes mértékben igazak. Így a fogyasztók számára is egyértelműen kiderült, hogy az eljárás alá vont hálózata az NMHH által elfogadott módszertan alapján végzett mérések alapján tekinthető a leggyorsabbnak.
57. Reklámállítását olyan mérésekre alapozza, melyek elfogadottságára vonatkozóan nem merülhet fel kifogás. Ez a mérési módszer biztosítja, hogy azonos feltételek mellett, megfelelő reprezentativitással bíró mérési eredmények szülessenek. Az NMHH és a mobilszolgáltatók által elfogadott módszertan alapján kapott mérési eredmény így minden tekintetben megfelelő hivatkozási alap, amennyiben a hálózat gyorsaságára vonatkozó reklámállításokat kíván bármely piaci szereplő közzétenni.
58. A reklámkampány valamennyi fogyasztónak országosan szólt, hiszen mobil használat esetén valamennyi fogyasztó rendszeresen tartózkodik 3G-vel lefedett területen, amely az ország sűrűn lakott és gyakran látogatott helyeit jelenti. Köztudomású tény, hogy az egyes hírközlési szolgáltatások az egyes szolgáltatók lefedettségi területein vehetők igénybe. Erre figyelemmel az ésszerűen eljáró fogyasztó a vásárlói döntés meghozatala előtt a lefedettségére vonatkozóan minden esetben tájékozódik. Emellett minden reklámanyagban rögzítésre került, hogy az állítás a 3G/HSPA technológiával lefedett hálózatra vonatkozik, szemben a Vodafone kampánnyal, amely a lefedettségi területet nem említi. Megemlítendő továbbá, hogy mindegyik szolgáltató gyakorlatilag sűrűn lakott és gyakran látogatott helyek lefedésére törekszik, ezért a három mobilszolgáltató által elért előfizetőszámban elhanyagolható különbséget jelentenek a különböző lefedettségi mutatók.
59. Ellenkampányának megindításával megvárta, amíg a 2010. évre vonatkozó mérési eredmények közzétételre kerültek 2011 februárjának első napjaiban, s a közzététel, hogy a

legfrissebb, összehasonlítható mérések alapján is az eljárás alá vont hálózata volt a leggyorsabb. Ennek ismeretében, a Vodafone jogsértő kampányának jelentős piacbefolyásoló hatásától tartva az eljárás alá vont az ágazati jogszabályokon alapuló, a versenyjogi követelményeket maximálisan figyelembe vevő reklámkampányba kezdett.

60. Az eljárás alá vont szerint a 2010. éves adatszolgáltatás keretében készült mérések eredményei alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy az ő mobil adathálózatán érhető el a legnagyobb jellemző le- és feltöltési sebesség, azaz e mérés alapján, Magyarországon az eljárás alá vont hálózata tekinthető a leggyorsabb mobilhálózatnak. Reklámállításai így kellően megalapozottak, tartalmazzák mindazt a tájékoztatást, amely szükséges ahhoz, hogy az adathálózat gyorsasága tekintetében a fogyasztók vásárlói döntésük meghozatalakor valós és pontos információk birtokában legyenek. Ebből következően a fogyasztók megtévesztésének, illetve a gazdasági verseny torzulásának veszélye nem áll fenn.
61. Álláspontja szerint a 2010. évi mérések óta vagy alatt végzett hálózatfejlesztések eredményei nem csorbítják a reklámállításának valóságtartalmát, hiszen ha van változás a hálózatok sebességében, az a 2011. évi mérési eredményekben fog megjelenni, s ezekre csak a nyilvánosságra kerülést követően, a jövő évben lehet hivatkozni. Addig azonban az eljárás alá vont nem rendelkezik olyan nyilvános mérésekkel, melyek alappal megkérdőjelezik a tavalyi mérések eredményeit. A mobilszolgáltatók folyamatosan végeznek hálózatfejlesztéseket, amely hatással van a hálózat sebességére. A sajtóban megjelent hálózatfejlesztési tervek hosszabb távon jelentős hatással lesznek a hálózat sebességére, azonban jelenleg ez még nem igazán befolyásolja a hálózat gyorsaságát.
62. A kampány alatt sem változott a reklámállítás valóságtartalma, Az NMHH által elfogadott módszertan alapján végzett mérések alapján ma is az ő mobilhálózata tekinthető a leggyorsabb mobilhálózatnak Magyarországon.
63. Emellett az ARCchart kutatócég által elvégzett és 2011 áprilisában nyilvánosságra hozott mérési eredmény alapján szintén az eljárás alá vont mobilhálózata tekinthető a leggyorsabb hálózatnak Magyarországon. A www.napi.hu internetes honlapon 2011. április 29-én megjelent, több mobilszolgáltató okos telefonokkal végzett mérései alapján, a felhasználók valós tapasztalatain alapuló módszertannal elvégzett mérést ismertető cikk szerint az eljárás alá vont szélessávú hálózata a kontinensen a harmadik leggyorsabb letöltési sebességet biztosítja, s a mérések alapján 2,18 Mbps értékkel kétszer olyan gyors, mint a második helyezett magyarországi szolgáltató. Az okos telefonokkal végzett mérések eredményei alapján a magyar mobilszolgáltatók közül az eljárás alá vont biztosítja a legjobb szélessávú hozzáférést és így a legjobb okos telefonon felhasználói élményt.
64. A P3 communications GmbH 2011. március 18. és április 17. között az eljárás alá vonttal megkötött megállapodás alapján végzett mérései is azt igazolják, hogy az éves adatszolgáltatás keretében végzett mérések eredményeinek közzétételét követően is, változatlanul a Magyar Telekom mobil adathálózatán biztosított a leggyorsabb http és ftp letöltési, illetve webböngészési sebesség. Ezen mérési eredmények a reklámállításainak megalapozottságát kétséget kizáróan bizonyítják⁹, melyre tekintettel a vizsgálattal érintett reklámkommunikációja kapcsán jogsértés nem állapítható meg.
65. A reklámok nem hordozták azt a hangsúlyos üzenetet, hogy az eljárás alá vont „hálózata minden körülmények között a leggyorsabb, az bír a legnagyobb sebességgel”, tekintettel

⁹ Az eljáró versenytanács nem osztotta ezt az álláspontot.

arra, hogy a reklám fő szövegében kifejtésre kerültek az állításhoz kapcsolódó további (3G/HSPA hálózaton, le- és feltöltés tekintetében stb.) információk. Az eljárás alá vont szerint minden egyes kreatív anyagban a fő üzenet részeként, jól láthatóan, a szlogenhez kapcsolódóan került megjelenítésre a kiegészítő információkat tartalmazó szöveg. Az ésszerűen eljáró fogyasztó a reklámban szereplő, különösen jól látható állításokat teljes egészében elolvassa. A Legfelsőbb Bíróság Kf.V. 39.361/2001/4. számú ítéletében foglaltak szerint „az adott reklám fogyasztókhöz eljuttatott üzenetét összességében - a szövegbeli és a képen nyújtott információra is kiterjedve - kell megítélni,” s tartalmában azonos követelményt támaszt a megtévesztő és összehasonlító reklámról szóló 2006/114/EK irányelv is.

66. Az eljárás alá vont felhívta a figyelmet az Európai Bíróság azon elvárására, hogy „az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az összehasonlító reklám segíti a különféle összehasonlítható termékek előnyeinek tárgyilagos bemutatását, és az az áruk és szolgáltatások nyújtói közötti versenyt is ösztönözheti a fogyasztók érdekében, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az Összehasonlító reklámmal kapcsolatban megkövetelt (feltételeket úgy kell értelmezni, ahogy az a reklám vonatkozásában a legkedvezőbb "(C-356/04.).
67. Az eljárás alá vont nem vitatta, hogy a szolgáltatók nem tudnak egyenletes le-, illetve feltöltési sebességet biztosítani ügyfeleiknek. Ez azonban – megítélése szerint - nyilvánvalóan nem is lehet elvárás. Reklámállításai a különböző helyeken, különböző időpontokban végzett nagyszámú mérések eredményeire alapozott statisztikákon alapulnak. A C-356/04. ügyben hozott ítélet is azt támasztja alá, nem sérti a tárgyilagosság követelményét, hogy nem „pillanatfelvétel-szerűen” egy pontos időtartamra vonatkozóan került megállapításra a hálózati sebességre vonatkozó reklámállítás, hanem időben és térben kiterjedt mérési eredmények alapján, statisztikai alapon. A kreatív anyagok nem tartalmaznak szubjektív megállapításokat, sőt tényszerűen rögzítik az összehasonlítás alapját; erre figyelemmel is elmondható tehát, hogy reklámjai e szempontból is megfelelnek a tárgyilagosság követelményének.
68. Nem vitatja, hogy a mobilinternet egy-egy felhasználó által elérhető sebességére befolyással lehetnek különböző tényezők, mint például az adott terület „leárnýékoltsága”, hálózati leterheltség, lefedettség. Reklámjaiban azonban egyetlen esetben sem állította, hogy egy adott előfizető minden esetben és körülmények között az eljárás alá vont hálózatán tud a leggyorsabb sebességen internetezni. Reklámállításai a szolgáltatók szélessávú mobiladat hálózatainak sebességértékeire vonatkoztak, nem egy-egy előfizető által ténylegesen tapasztalható értékekre.¹⁰
69. Az eljárás alá vont szerint az általa alkalmazott kommunikációs anyagok a Grt.-ben meghatározott összehasonlító reklámra vonatkozó, valamint az Fttv.-ben meghatározott, kereskedelmi gyakorlattal szemben támasztott követelményeknek megfelelnek, így jogsértést nem követett el, s erre tekintettel elsődlegesen az eljárás jogsértés hiányában történő megszüntetését kérte.
70. Az eljárás alá vont másodlagosan a bírság kiszabásának mellőzését kérte, az alábbiakra tekintettel:
- az eljárás alá vont más piaci szereplő ráhatására, jogsértő magatartása általi versenytorzító hatás veszélyének semlegesítésére kezdett a kifogásolt kampányba,

¹⁰ Az eljáró versenytanács nem osztotta ezt az álláspontot.

- a kifogásolt reklámállítások alkalmazásakor kifejezetten törekedett a jogszerű magatartás tanúsítására, hiszen a korábbi GVH határozatok (amelyeket folyamatosan figyelemmel kísér, és amelyeknek törekszik eleget tenni) alapján joggal feltételezte, hogy összehasonlító reklám esetén a forrás, valamint a reklámállításhoz kapcsolódó feltételek jól látható és következetes feltüntetése versenyjogi szempontból elfogadható,
- az ágazati jogszabályok és egyéb szabályok alapján joggal feltételezte azt is, hogy az általa hivatkozott mérések összehasonlításra alkalmasak, és az erre alapozott reklámállítások valóságosak és igazak, így a lehető legnagyobb gondossággal mérte fel, hogy a reklámállításokat aggálymentesen használhatja-e,
- a korábbi marasztaló versenyhivatali határozatok eltérő típusú, nem összehasonlító reklámmal kapcsolatos jogsértéseket állapítanak meg, s az azokban szereplő jogszerűtlen magatartást a jelen eljárásban vizsgált reklámok vonatkozásában tudatosan elkerülte,
- piaci viszonyokat torzító hatás, illetve a fogyasztóknak okozott hátrány nem állapítható meg. A mobil szolgáltatók piacrészesedései a vizsgált időszakban lényegesen nem változtak,
- a kifogásolt reklámkampánnyal kapcsolatban fogyasztói panasz nem érkezett hozzá,
- 2011 májusa óta ezeket a vizsgált reklámokat, összehasonlító reklámokat nem használja.

V. Jogi háttér

71. Az Fttv. 1. §-ának (1) bekezdése szerint az Fttv. állapítja meg az áruhoz kapcsolódó, a kereskedelmi ügylet lebonyolítását megelőzően, annak során és azt követően a fogyasztóval szemben alkalmazott kereskedelmi gyakorlatokra, valamint az ilyen kereskedelmi gyakorlat tekintetében alkalmazott magatartási kódexekre vonatkozó követelményeket, és az azok megsértésével szembeni eljárás szabályait. A (4) bekezdés alapján külön törvény vagy az annak végrehajtására kiadott jogszabály a fogyasztók tájékoztatására vonatkozóan az Fttv.-ben foglalt szabályokon túl részletesebb, illetve szigorúbb szabályokat írhat elő.
72. Az Fttv. 2. §-ának a) pontja szerint fogyasztó az önálló foglalkozásán és gazdasági tevékenységén kívül eső célok érdekében eljáró természetes személy. Ugyanezen cikk d) pontja rögzíti, hogy a kereskedelmi gyakorlat a vállalkozásnak, illetve a vállalkozás érdekében vagy javára eljáró személynek az áru fogyasztók részére történő értékesítésével, szolgáltatásával vagy eladásösztönzésével közvetlen kapcsolatban álló magatartása, tevékenysége, mulasztása, reklámja, marketingtevékenysége vagy egyéb kereskedelmi kommunikációja. Az e) pont alapján a kereskedelmi kommunikáció a vállalkozás önálló foglalkozásával vagy gazdasági tevékenységével közvetlenül összefüggésben történő információközlés, függetlenül annak megjelenési módjától, eszközétől.
73. Az Fttv. 3. §-ának (1) bekezdése alapján tilos a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat. A (3) bekezdés alapján a (2) bekezdés értelmében tisztességtelen különösen az a kereskedelmi gyakorlat, amely megtévesztő (6. § és 7. §) vagy agresszív (8. §).
74. Az Fttv. 4. §-ának (1) bekezdése értelmében a kereskedelmi gyakorlat megítélése során az olyan fogyasztó magatartását kell alapul venni, aki ésszerűen tájékozottan, az adott helyzetben általában elvárható figyelmességgel és körültekintéssel jár el, figyelembe véve

az adott kereskedelmi gyakorlat, illetve áru nyelvi, kulturális és szociális vonatkozásait is. Ha a kereskedelmi gyakorlat a fogyasztók egy meghatározott csoportjára irányul, az adott csoport tagjaira általánosan jellemző magatartást kell figyelembe venni. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése szerint ha a kereskedelmi gyakorlat csak a fogyasztóknak egy, az adott gyakorlat vagy az annak alapjául szolgáló áru vonatkozásában koruk, hiszékenységük, szellemi vagy fizikai fogyatkozásuk miatt különösen kiszolgáltatott, egyértelműen azonosítható csoportja magatartásának torzítására alkalmas, és ez a kereskedelmi gyakorlat megvalósítója által ésszerűen előre látható, a gyakorlatot az érintett csoport tagjaira általánosan jellemző magatartás szempontjából kell értékelni.

75. Az Fttv. 6. §-ának (1) bekezdése szerint megtévesztő az a kereskedelmi gyakorlat, amely valótlan információt tartalmaz, vagy valós tény – figyelemmel megjelenésének valamennyi körülményére olyan módon jelenít meg, hogy megtéveszti vagy alkalmas arra, hogy megtéveszse a fogyasztót az alábbiak közül egy vagy több tényező tekintetében és ezáltal a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készíti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas:
- b) az áru lényeges jellemzői, így különösen
 - ba) kivitelezése, összetétele, műszaki jellemzői, tartozékai,
 - bg) az adott célra való alkalmassága, a használatától várható eredmények, előnyei.
76. Az Fttv. 9. §-ának (1) bekezdése értelmében a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértéséért felel az a vállalkozás, amelynek a kereskedelmi gyakorlattal érintett áru értékesítése, eladásának ösztönzése közvetlenül érdekében áll. A (2) bekezdés alapján az (1) bekezdés szerinti vállalkozás felel akkor is, ha a kereskedelmi gyakorlatot szerződés alapján más személy valósítja meg a vállalkozás érdekében vagy javára. A (3) bekezdés szerint a (2) bekezdéstől eltérően, a kereskedelmi kommunikáció megjelenítési módjával összefüggő okból eredő jogsértésért az is felel, aki a kereskedelmi kommunikációt az arra alkalmas eszközök segítségével megismerhetővé teszi, valamint aki önálló gazdasági tevékenysége körében a kereskedelmi kommunikációt megalkotja vagy ezzel összefüggésben egyéb szolgáltatást nyújt, kivéve, ha a jogsértés az (1) bekezdés szerinti vállalkozás utasításának végrehajtásából ered. Az ilyen jogsértő kereskedelmi gyakorlattal okozott kárért e személyek az (1) bekezdés szerinti vállalkozással egyetemlegesen felelnek.
77. Az Fttv. 14. §-a alapján a vállalkozás – az eljáró hatóság felhívására – a kereskedelmi gyakorlat részét képező tényállítás valóságát igazolni köteles. Ha a vállalkozás nem tesz eleget ennek a kötelezettségnek, úgy kell tekinteni, hogy a tényállítás nem felelt meg a valóságnak. Erre a vállalkozást a hatóság felhívásában figyelmeztetni kell.
78. Az Fttv. 19. §-ának c) pontja alapján a Gazdasági Versenyhivatal a kereskedelmi gyakorlat tisztességtelenségének megállapítására irányuló versenyfelügyeleti eljárásában a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) rendelkezéseit alkalmazza, az Fttv.-ben meghatározott eltérésekkel.
79. A Grt. 2. §-a értelmében a Grt.-nek a megtévesztő reklámra vonatkozó rendelkezéseit csak annyiban kell alkalmazni, amennyiben a reklám címzettje kizárólag vállalkozás vagy önálló foglalkozásán és gazdasági tevékenységén kívül eső célok érdekében eljáró nem természetes személy.
80. A Grt. 3. §-ának d) pontja szerint a Grt. alkalmazásában a gazdasági reklám olyan közlés, tájékoztatás, illetve megjelenítési mód, amely valamely birtokba vehető forgalomképes

ingó dolog - ideértve a pénzt, az értékpapírt és a pénzügyi eszközt, valamint a dolog módjára hasznosítható természeti erőket - (a továbbiakban együtt: termék), szolgáltatás, ingatlan, vagyoni értékű jog (a továbbiakban mindezek együtt: áru) értékesítésének vagy más módon történő igénybevételének előmozdítására, vagy e céllal összefüggésben a vállalkozás neve, megjelölése, tevékenysége népszerűsítésére vagy áru, árujelző ismertségének növelésére irányul (a továbbiakban: reklám). A h) pont rögzíti, hogy megtévesztő reklám minden olyan reklám, amely bármilyen módon - beleértve a megjelenítését is - megtéveszti vagy megtévesztheti azokat a személyeket, akik felé irányul, vagy akiknek a tudomására juthat, és megtévesztő jellege miatt befolyásolhatja e személyek gazdasági magatartását, vagy ebből eredően a reklámozóval azonos vagy ahhoz hasonló tevékenységet folytató más vállalkozás jogait sérti vagy sértheti. Az i) pont értelmében az összehasonlító reklám olyan reklám, amely közvetve vagy közvetlenül felismerhetővé tesz más, a reklámozóval azonos vagy ahhoz hasonló tevékenységet folytató vállalkozást vagy ilyen vállalkozás által előállított, forgalmazott vagy bemutatott, a reklámban szereplő áruval azonos vagy ahhoz hasonló rendeltetésű árut.

81. A Grt. 12. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy tilos a megtévesztő reklám. A (2) bekezdés alapján a reklám megtévesztő jellegének megállapításakor figyelembe kell venni különösen a reklámban foglalt azokat a tájékoztatásokat, közléseket, amelyek a) az áru jellemző tulajdonságaira, b) az áru árára vagy az ár megállapításának módjára, valamint az áru megvételének, illetve igénybevételének egyéb szerződéses feltételeire, továbbá c) a reklámozó megítélésére, így a reklámozó jellemzőire, az őt megillető jogokra, vagyonára, minősítésére, elnyert díjaira vonatkoznak. A (3) bekezdés szerint a (2) bekezdés a) pontja alkalmazásában az áru jellemző tulajdonsága különösen az áru kivitelezése, összetétele, műszaki jellemzői, mennyisége, származási helye, eredete, előállításának vagy szolgáltatásának módja és időpontja, beszerezhetősége, szállítása, alkalmazása, a használatához, fenntartásához szükséges ismeretek, adott célra való alkalmassága, a használatától várható eredmények, veszélyessége, kockázatai, egészségre gyakorolt hatásai, környezeti hatásai, energiafelhasználási ismérvei, tesztelése, ellenőrzöttsége vagy annak eredménye.
82. A Grt. 13. §-ának (1) bekezdése értelmében az összehasonlító reklám a) nem sértheti más vállalkozás vagy annak cégneve, áruja, árujelzője vagy egyéb megjelölése jó hírnevét, b) nem vezethet összetévesztésre a reklámozó és az azonos vagy hasonló tevékenységet folytató más vállalkozás, illetve annak cégneve, áruja, árujelzője vagy egyéb megjelölése között, c) nem vezethet más vállalkozás vagy annak cégneve, áruja, árujelzője vagy egyéb megjelölése jó hírnevéből adódó tisztességtelen előnyszerzésre, és d) nem sértheti más vállalkozás áruja, illetve annak a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 6. §-ában rögzített jellemzői utánzásának tilalmát. A (2) bekezdés szerint az összehasonlító reklám a) kizárólag azonos rendeltetésű vagy azonos szükségleteket kielégítő árukat hasonlíthat össze, b) tárgyilagosan köteles összehasonlítani az áruk egy vagy több lényeges, meghatározó, jellemző és ellenőrizhető tulajdonságát, c) ha tartalmazza az áruk árainak összehasonlítását, köteles azt tárgyilagosan bemutatni, d) eredetmegjelöléssel rendelkező termékek összehasonlítása esetén kizárólag azonos eredetmegjelölésű termékekre vonatkozhat.
83. A Grt. 23. §-ának (1) bekezdése értelmében a Grt.-ben foglalt rendelkezések megsértéséért a reklámozó, a reklámszolgáltató és a reklám közzetevője is felelős, a (6) bekezdés ugyanakkor leszögezi, hogy a 12. §-ban és a 13. §-ban foglalt rendelkezések megsértéséért a reklámszolgáltató, illetve a reklám közzetevője csak annyiban felel, amennyiben a jogsértés a reklám megjelenítési módjával összefüggő olyan okból ered, amely nem a reklámozó kifejezett utasítása végrehajtásának a következménye. A Grt. 3. §-

ának k), l) és m) pontja szerint k) a reklám közzétevője az, aki a reklám közzétételére alkalmas eszközökkel rendelkezik és ezek segítségével a reklámot megismerhetővé teszi, l) reklámozó az, akinek érdekében a reklámot közzéteszik, illetve aki a reklámot megrendeli, m) reklámszolgáltatónak minősül, aki önálló gazdasági tevékenysége körében a reklámot megalkotja, létrehozza, illetve ezzel összefüggésben egyéb szolgáltatást nyújt.

84. A Grt. 29. §-ának (1) bekezdése leszögezi, hogy a reklámozó az eljáró hatóság felhívására a reklám részét képező tényállítás valóságát igazolni köteles. Ha a reklámozó nem tesz eleget ennek a kötelezettségnek, úgy kell tekinteni, hogy a tényállítás nem felelt meg a valóságnak. Erre a reklámozót a hatóság felhívásában figyelmeztetni kell.
85. A Grt. 24. §-ának (2) bekezdése szerint a 12. §-ban és a 13. §-ban foglaltakba ütköző reklám, valamint az e rendelkezésekbe ütköző magatartásra ösztönző magatartási kódex esetén a Gazdasági Versenyhivatal vagy a bíróság jár el a (3) bekezdésben meghatározottak szerint. A (3) bekezdés kimondja, hogy a 12. §-ban és a 13. § (2) bekezdésében foglaltak megsértésének, valamint a magatartási kódex e rendelkezésekbe ütköző magatartásra ösztönző voltának megállapítása a Gazdasági Versenyhivatal, a 13. § (1) bekezdésében foglaltak megsértésének, valamint a magatartási kódex e rendelkezésekbe ütköző magatartásra ösztönző voltának megállapítása a bíróság hatáskörébe tartozik.
86. A Grt. 28. §-ának (1) bekezdése alapján ha a Gazdasági Versenyhivatal a 24. § (2) és (3) bekezdése, illetve a 31. § alapján jár el, eljárására a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvénynek (a továbbiakban: Tpv.) a Tpv. III. fejezetének rendelkezéseibe ütköző magatartásokkal szembeni eljárásra vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni a 29. § (1) bekezdésében, a 30. §-ban, továbbá a 27. §-ban foglalt eltérésekkel.
87. A Tpv. 77. §-a (1) bekezdésének d) és f) pontja alapján az eljáró versenytanács határozatában d) megállapíthatja a magatartás törvénybe ütközését, f) megtilthatja a törvény rendelkezéseibe ütköző magatartás további folytatását.
88. Az eljáró versenytanács a Tpv. 78. §-ának (1) bekezdése értelmében bírságot szabhat ki azzal szemben, aki a Tpv., illetve az Fttv. rendelkezéseit megsérti. A bírság összege legfeljebb a vállalkozás, illetve annak - a határozatban azonosított - vállalkozáscsoportnak a jogsértést megállapító határozat meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevételének tíz százaléka lehet, amelynek a bírsággal sújtott vállalkozás a tagja. A (2) bekezdés szerint ha az (1) bekezdés szerinti vállalkozásoknak, illetve vállalkozáscsoportnak a jogsértést megállapító határozat meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevételéről nem áll rendelkezésre hitelesnek tekinthető információ, a bírság maximumának meghatározásakor az utolsó hitelesen lezárt üzleti év árbevétele az irányadó. A (3) bekezdés rögzíti, hogy a bírság összegét az eset összes körülményeire - így különösen a jogsérelem súlyára, a jogsértő állapot időtartamára, a jogsértéssel elért előnyre, a jogsértő felek piaci helyzetére, a magatartás felróhatóságára, az eljárást segítő együttműködő magatartására, a törvénybe ütköző magatartás ismételt tanúsítására - tekintettel kell meghatározni. A jogsérelem súlyát különösen a gazdasági verseny veszélyeztetettségének foka, a fogyasztók, üzletfelek érdekei sérelmének köre, kiterjedtsége alapozhatja meg.

VI. A Versenytanács döntése

A reklámok címzettjei

89. Jelen eljárásban vizsgált reklámoknak nem kizárólag vállalkozások vagy önálló foglalkozásán és gazdasági tevékenységén kívül eső célok érdekében eljáró nem természetes személyek a címzettjei.
90. Általános követelményként fogalmazódik meg, hogy a vállalkozásnak a fogyasztók, üzletfelek irányában tanúsított kereskedelmi gyakorlata feleljen meg a tisztesség követelményének, s így a magáról vagy az általa kínált áruk lényeges tulajdonságáról adott, fogyasztóknak szóló tájékoztatása igaz és pontos legyen.
91. Az eljárás alá vont vizsgált magatartásának értékelése kapcsán a Versenytanács megállapította, hogy az eljárás alá vont által tanúsított kereskedelmi gyakorlat nem olyan fogyasztói kör vonatkozásában valósult meg, amelynek tagjai az adott gyakorlat vagy az annak alapjául szolgáló áru vonatkozásában különösen kiszolgáltatottak lennének.
92. A vizsgált kereskedelmi gyakorlat megítélése során a Versenytanács olyan fogyasztó magatartását vette alapul, aki ésszerűen tájékozottan, az adott helyzetben általában elvárható figyelmességgel és körültekintéssel jár el. Ezzel kapcsolatban kiemeli a Versenytanács, hogy
- a fogyasztótól az „ésszerű tájékozódás” körében nem azt kell elvárni, hogy ellenőrizze a kereskedelmi kommunikációkban (pl. az összehasonlító reklámokban) szereplő információ helytállóságát. A kereskedelmi kommunikációk egyik funkciója éppen az, hogy a vállalkozás és a fogyasztó között meglévő információs aszimmetria feloldására költséghatékony megoldásokat kínáljanak,
 - az a fogyasztó is ésszerűen jár el, aki nem kételkedik a kereskedelmi kommunikációk által nyújtott tájékoztatásban, a vállalkozás szavahihetőségében, hanem a kereskedelmi kommunikációkat egy ésszerűen költséghatékony tájékoztatói folyamatban az üzleti tisztesség követelményének érvényesülésében bízva kezeli.
93. A fogyasztó jogi értékelés szempontjából relevanciával bíró döntésének meghozatala egy folyamat, amelynek nemcsak az egészét, hanem egyes szakaszait is védi a jog a maga eszközeivel. Ez a folyamat a fogyasztók, üzletfelek figyelmének felkeltését is magában foglalja. Nemcsak az olyan magatartás jogellenes, amely kizárólagosan meghatározza a fogyasztó, az üzletfél döntését, hanem minden olyan magatartás, amely érdemben kihatással van a folyamatra - ideértve a figyelem felkeltését is. Kifogásolható már önmagában az a körülmény, hogy a tisztességtelen magatartás, kereskedelmi gyakorlat hatására a fogyasztó, az üzletfél felveszi a kapcsolatot a vállalkozással, így például felkeresi annak üzletét. Az üzleti-piaci folyamatok igen lényeges mozzanata a kölcsönös kapcsolatfelvétel, amelynek során mindkét félnek számos alternatíva áll a rendelkezésére a realizáláshoz. Általában jogsértést eredményez, ha ezen kapcsolatfelvétel alapja, elindítója egy tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat, így különösen egy tisztességtelen reklám.

Összehasonlító reklámok

94. A mobilinternet szolgáltatás lényegesnek tekintett tulajdonságának minősül a hozzáférés, az adathálózat sebessége.
95. A termékeket, vállalkozásokat összehasonlító reklámok kiemelkedő jelentőséggel bírnak a fogyasztók tájékozottsága szempontjából, mivel a fogyasztókat mentesíthetik a piaci tájékozódás egyes terhei alól, elősegítik, hogy a fogyasztók megfelelő piaci áttekintéssel rendelkezzenek, ezzel a vállalkozások közötti versenyt is élénkítve. Az ilyen, adott esetben objektívként jelentkező adatokat tartalmazó és ennek révén a fogyasztók számára az átlagosnál nagyobb meggyőző hatást gyakorló reklámok ugyanakkor olyan veszélyeket is magukban rejtnek, amelyek különleges jogszabályi rendelkezések meghozatalát teszik szükségessé.
96. Az összehasonlító reklám Grt. 3. §-ának i) pontja szerinti (a határozat 80. pontjában idézett) meghatározására figyelemmel megállapítható, hogy a törvény szerinti összehasonlító reklámról csak abban az esetben beszélhetünk, ha a reklám közvetlenül vagy közvetve, de a fogyasztó számára egyértelműen felismerhetővé tesz egy másik vállalkozást vagy egy másik árut. A Grt. ugyanakkor nem követeli meg, hogy az összehasonlító reklám kizárólag egy másik vállalkozást vagy egy másik árut tegyen egyértelműen felismerhetővé a fogyasztó számára. Akkor is összehasonlító reklámról van szó, ha abban egynél több, a reklámozóval azonos vagy ahhoz hasonló tevékenységet folytató vállalkozás vagy ilyen vállalkozás által előállított, forgalmazott vagy bemutatott, a reklámban szereplő áruval azonos vagy ahhoz hasonló rendeltetésű áru válik (közvetlenül vagy közvetve) a fogyasztó számára egyértelműen felismerhetővé.
97. Ugyancsak kiemelendő, hogy a Grt. nem csak akkor minősít egy reklámot összehasonlító reklámnak, ha közvetlenül, így különösen a cégnév vagy a terméknév feltüntetésével teszi felismerhetővé a reklámozóval azonos vagy ahhoz hasonló tevékenységet folytató vállalkozást (vállalkozásokat) vagy ilyen vállalkozás(ok) által előállított, forgalmazott vagy bemutatott, a reklámban szereplő áruval (árakkal) azonos vagy ahhoz hasonló rendeltetésű árut. Egy reklám így akkor is összehasonlító reklámnak minősül, ha a reklám a reklámban szereplő áruval azonos vagy ahhoz hasonló rendeltetésű árut a reklámozó oly módon teszi a fogyasztó számára felismerhetővé, hogy a reklámban megjeleníti az áru azon jellegzetes külsejét, csomagolását, amelyről a versenytárs áruját szokták felismerni.
98. A másik vállalkozás, illetve annak terméke felismerhetőségének kérdése sajátos módon jelentkezik abban az esetben, ha az adott piacon igen kevés számú versenytárs van jelen, s személyük közismertnek tekinthető. Ilyenkor a piacelsőségi állítást tartalmazó reklám összehasonlító reklámnak is minősülhet.
99. A jelen esetben a fogyasztók széles köre számára tudott, hogy a mobilinternet-szolgáltatás kiskereskedelmi piaca háromszereplős, s azon az eljárás alá vont mellett a Vodafone és a Telenor van jelen. Ezt nagymértékben segíti, hogy mindhárom vállalkozás folyamatosan igen intenzív kereskedelmi kommunikációt folytat. Mindez azt eredményezi, hogy az ezen a piacon alkalmazott, piacelsőségi állítást tartalmazó reklám esetében a fogyasztók előtt pontosan ismert, hogy a reklámozó azt mely másik két vállalkozással szemben fogalmazza meg, azaz a reklám közvetve felismerhetővé teszi a reklámozóval azonos vagy ahhoz hasonló tevékenységet folytató másik két vállalkozást vagy az ezen vállalkozások által kínált szolgáltatásokat.
100. Figyelemmel a fentiekre a Versenytanács megállapította, hogy a vizsgált reklámállításokat tartalmazó reklámok a hálózatok gyorsaságára vonatkozó állítások vonatkozásában összehasonlító reklámnak minősülnek, s így azok megítélése ennek megfelelően kell, hogy történjék. Megjegyzendő, hogy a Grt. 45. §-ának (1) bekezdése

szerint a Grt. egyebek között az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 12-i, a megtévesztő és összehasonlító reklámról szóló 2006/114/EK irányelvnek való megfelelést szolgálja. Ezen irányelv preambuluma (8) bekezdése értelmében kívánatos az összehasonlító reklám fogalmának olyan széles értelmezése, hogy az összehasonlító reklám minden fajtájára kiterjedjen.

Az értékelés szempontjai

101. A Grt. 13. §-ának (1) és (2) bekezdése meghatározza az összehasonlító reklámmal szemben támasztott különleges követelményeket. A GVH által alkalmazandó (2) bekezdés szerint az összehasonlító reklám kizárólagos azonos rendeltetésű vagy azonos szükségleteket kielégítő árukat hasonlíthat össze (helyettesíthetőség követelménye) és tárgyilagosan köteles összehasonlítani az áruk egy vagy több lényeges, meghatározó, jellemző és ellenőrizhető tulajdonságát (tárgyilagosság követelménye). Emellett az összehasonlító reklám esetén is irányadóak az Fttv.-nek, vagy a Grt.-nek¹¹ a fogyasztók, illetve az üzletfelek megtévesztését tilalmazó rendelkezései. Ez a megközelítés összhangban áll a 2006/114/EK irányelv 4. cikkének a) pontjával is, amelynek értelmében az összehasonlítás tekintetében az összehasonlító reklám akkor megengedett, ha a 2006/114/EK irányelv vagy a UCP Irányelv 6. és 7. cikke értelmében nem megtévesztő.
102. Tekintettel arra, hogy a Grt. 2. §-a szerint a Grt.-nek a megtévesztő reklámra vonatkozó rendelkezéseit csak annyiban kell alkalmazni, amennyiben a reklám címzettje kizárólag vállalkozás vagy önálló foglalkozásán és gazdasági tevékenységén kívül eső célok érdekében eljáró nem természetes személy, a vizsgált reklámok pedig fogyasztókhoz (is) szólnak, a magatartás megtévesztő jellegének Grt. alapján történő értékelésére nem kerülhet sor. Mindebből következően a vizsgált összehasonlító reklámok megtévesztésre alkalmas jellegét az Fttv.-ben rögzített tilalmak alapján kell értékelni, azaz azt kell megvizsgálni, hogy az Fttv. 6. vagy 7. §-a alapján megtévesztésre alkalmas minősülnek-e, sértve ezzel az Fttv. 3. §-a (1) bekezdésének általános tilalmát.
103. Összességében tehát azt kell megvizsgálni, hogy az eljárás alá vont által közzétett összehasonlító reklámok a) azonos rendeltetésű vagy azonos szükségleteket kielégítő árukat b) tárgyilagosan és c) nem megtévesztő módon hasonlítanak-e össze. Bármely feltételnek való meg nem felelés esetén az összehasonlító reklám jogellenesnek minősül.
104. Az összehasonlító reklámok megtévesztésre alkalmassága körében – az Fttv. 6. §-a (1) bekezdésében és/vagy a 7. §-a (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel – azt kell vizsgálni:
- az eljárás alá vont által közzétett reklám megtévesztő volt-e úgy, hogy valótlan információt tartalmazott, vagy megtévesztésre alkalmas volt-e azáltal, hogy valós tény megtévesztésre alkalmas módon tett közzé, és/vagy jelentős információt elhallgatott, elrejtett, vagy azt homályos, érthetetlen, félreérthető vagy időszerűtlen módon bocsátott rendelkezésre,
 - az áru lényeges jellemzői tekintetében és
 - az eljárás alá vont magatartása alkalmas volt-e arra, hogy a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készítse, amelyet egyébként nem hozott volna meg. Ez utóbbi feltétel kapcsán kiemelendő, hogy a tisztességtelenség megállapításához nem szükséges annak bizonyítása, hogy a fogyasztói magatartás torzítása (a fogyasztó áruval kapcsolatos gazdasági döntésére kihatás) ténylegesen megtörtént, elegendő az erre való alkalmasság.

¹¹ Az alkalmazandó jogszabály meghatározásához azt kell eldönteni, hogy az összehasonlító reklámnak kik a címzettjei: fogyasztók vagy vállalkozások (üzletfelek).

105. Az összehasonlítás tárgyilagossága – a Grt. 13. §-a (2) bekezdésének b) pontjában foglaltakra figyelemmel – két dolgot feltételez¹²:

- egyrészt az áruk egy vagy több lényeges, meghatározó, jellemző és ellenőrizhető tulajdonságát kell összehasonlítani. Ez a kritérium önmagában is biztosítja azt, hogy az összehasonlítás alapja tárgyilagossá legyen;
- emellett az áruk egy vagy több lényeges, meghatározó, jellemző és ellenőrizhető tulajdonságát tárgyilagossan kell összehasonlítani, azaz a reklámban tett összehasonlításnak tárgyilagossá módon észlelhető tulajdonságokra kell vonatkoznia, és nem olyanokra, amelyeket a szubjektív ízlés vagy preferencia határoz meg. A tárgyilagossá második szintje tehát az olyan összehasonlítások kizárására irányul, amelyek szubjektív értékelésből, nem pedig tárgyilagossá összehasonlításból erednek.

A vizsgált összehasonlító reklámok értékelése

Helyettesíthetőség

106. Az a követelmény, hogy az összehasonlító reklám kizárólagossá azonos rendeltetésű vagy azonos szükségleteket kielégítő árukat hasonlíthat össze, azt jelenti, hogy az összehasonlító reklámnak olyan termékpárokat kell összehasonlítani, amely termékpárok „a fogyasztó számára a helyettesíthetőség megfelelően magas fokát mutatják”.¹³ Megállapítható, hogy a jelen ügyben vizsgált reklámok a versenytársi helyzetben lévő mobil(internet)szolgáltatók hálózatainak, illetve szolgáltatásának összehasonlításával ezen feltételnek eleget tesznek.

Az összehasonlító reklámok tárgyilagosságának hiánya és megtévesztő jellege

107. A Rendelet értelmében a mobilinternet szolgáltatók által az ÁSZF-ben vállalt garantált le- és feltöltési sebesség objektívan mérhető minőségi mutatókkal jellemezhető [lásd a Rendelet 2. §-ának a) és b) pontját, illetve a Rendelet melléklete 4. pontjának a) alpontját]. Mindazonáltal a jelen esetben a reklámállításs nem az eljárás alá vont által garantált le- és feltöltési sebességekre vonatkozott, hanem a hálózat ezen értékek feletti jellemzőjét hangsúlyozta, azt közölve, hogy az eljárás alá vont (szélessávú mobil) (adat)hálózata a leggyorsabb, az bír a legnagyobb sebességgel. A reklámállításs nemcsak a fogyasztók összességének, hanem az egyes fogyasztóknak is szólt, azt az ígéretet hordozva magában, hogy ha az eljárás alá vont hálózatát használják, akkor mindig, minden esetben a leggyorsabb szolgáltatást vehetik igénybe.

108. A Versenytanács nem vitatja, hogy a Rendelet alapján végzett, az eljárás alá vont által hivatkozott mérések teljesítik a Rendelet által megkövetelt követelményeket, ugyanakkor az eljárás alá vont által hivatkozott mérések alkalmatlanok voltak a fogyasztó számára a leggyorsabb hálózatra vonatkozó kategorikus ígéret igazolására a következő pontokban bemutatásra kerülő körülmények folytán.

109. Megállapítható, hogy az eljárás alá vont által végzett mérések csak a letöltésre és a feltöltésre vonatkoztak, de nem vizsgálták az alábbi – a hálózat sebességének megítélése szempontjából szintén nélkülözhetetlenül fontos – körülményeket:

- a webböngészési sebességet,
- a válaszadási időt (X byte elküldése és visszaér az eljárás alá vont által végzettkezése között eltelt időt),

¹² Ld. C-356/04 sz. ügy, Lidl Belgium GmbH&Co. KG kontra Etablissementen Franz Colruyt NV, 44-47. pont, és ugyanezen ügy főtanácsnoki indítványa, 44-45. pont

¹³ Ibid, 26-27. pontok.

- a sikeresség arányát a le- és feltöltések, valamint a webböngészés körében.

Ennek megfelelően és az alábbiakban kifejtettek szerint a hálózat sebességére tett általános kijelentés az eljárás alá vont által hivatkozott méréssel nem támasztható alá, így fogalmilag kizárt, hogy a reklám címzettjei a reklámállításban foglaltak hitelességét ellenőrizhessék a mérés eredményei alapján.

110. Amint azt a MATRIX és az NMHH, illetve az egyik versenytárs előadása is alátámasztja (Vj-38-017/2011., Vj-38-006/2011., Vj-38-053/2011.), a mobilinternet szolgáltatás esetén a fogyasztó által az adott pillanatban rendelkezésre álló adatátviteli sebességet számtalan körülmény befolyásolja, így például a területi és környezeti viszonyok függvényében az adott terület meghatározott pontjain elérhető lefedettség, az előfizetők fizikai távolsága az adott területet kiszolgáló bázisállomáshoz képest a környezetben található tereptárgyak pillanatnyi helyzete, az igénybevétel időpontja. Az adott fogyasztó által elérhető sebességre hatást gyakorol továbbá a szabad erőforrás folyamatosan változó értéke, amelyre a szolgáltatást aktuális helyen és időpillanatban igénybe vevő előfizetők száma mellett az előfizető aktuális tartózkodási helye, a területen hozzáférhető adatátviteli technológia (GPRS, EDGE, 3G/UMTS), illetve a hálózat aktuális leterheltsége is. A vállalkozásoknak kereskedelmi gyakorlatuk tanúsítása során erre – különösen ha a sajátos előírások által szabályozott összehasonlító reklámot kívánnak alkalmazni – kellő figyelmet kell fordítaniuk.
111. A Rendelet szerinti mérések 2010 júniusa és decembere között kerültek elvégzésre a MATRIX koordinálásával, a szolgáltatók által meghatározott koordináták közül kiválasztott 300 helyszínen, azzal, hogy az egyes szolgáltatók az általuk végzett méréseket nem azonos helyszíneken és időpontokban végezték, s míg az eljárás alá vont 300 mérést végzett, addig a két versenytárs csak 150-et. Amint arra a MATRIX előadása (Vj-38-017/2011.) rámutat, egy hálózatra vonatkozó általános állítás kellő reprezentativitással bíró mérés alapján lenne megtehető, amelyhez azonban olyan sok mérőberendezés egyidejű felhasználása lenne szükséges az ország különböző pontjain, amely gazdaságtalan lenne. A Rendelet előírásainak teljesítésére alkalmazott mérések nem egy ilyen, a hálózatra vonatkozó állítást a mérések pillanatában megalapozható reprezentativitásnak tettek eleget, mivel annak hiányában sorozatos mintavételen alapul az alkalmazott mérés – ez azonban nem teszi megalapozottá az eljárás alá vont által tett kategorikus kijelentések alkalmazását.
112. A Versenytanács – visszautalva az eljárás alá vont által előadottakra – aláhúzza, hogy a jelen eljárás tárgya nem az ágazati szabályoknak, s így a Rendelet előírásainak való megfelelés elbírálása, hanem annak vizsgálata, hogy az eljárás alá vont az általa tanúsított kereskedelmi gyakorlat tanúsítása során megsértette-e az Fttv., illetve a Grt. rendelkezéseit vagy sem. Önmagában a hálózatok sebességeinek az összevetését meg nem követelő Rendeletnek megfelelő mérésekre, illetőleg mérési eredményekre történő hivatkozás nem jelenti az Fttv. és a Grt. rendelkezéseinek a tiszteletben tartását. Ezt alátámasztja az NMHH azon közlése is, amely arra mutat rá, hogy a kijelölt tanúsító szervezetek által a Rendelet kapcsán végzett ellenőrzések eredményei nem alkalmasak annak a kérdésnek a tisztázására, hogy melyik mobiltelefon szolgáltató hálózata a gyorsabb. Kiemelendő, hogy még az NMHH által az ÁSZF-ben szereplő minőségi paraméterek fogyasztók általi objektív ellenőrizhetőségének megteremtését célzó pilotprogram révén létrehozandó rendszer sem tud majd választ adni arra a kérdésre, hogy melyik szolgáltató hálózata a leggyorsabb, csak az adott fogyasztó számára teszi majd lehetővé az általa elérhető sebességértékek mérését (Vj-31-006/2011.).
113. Az eljárás alá vont jelen eljárásban vizsgált reklámállításai a fogyasztóknak azt az üzenetet közvetítették, hogy az eljárás alá vont (szélessávú mobil) (adat)hálózata a

leggyorsabb, s ezzel egyben azt is állította, hogy a sebesség vonatkozásban megelőzi a két másik szolgáltató hálózatát.

114. A saját hálózatnak a két versenytárs hálózatát megelőző gyorsaságát az eljárás alá vont kategorikus ígéretként tette a reklámozó részévé, minden fogyasztó irányában megfogalmazva ezt. Amint azt a Fővárosi Bíróság 2.K. 33.292/2009/11. számú, a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf. 27.425/2010/10. számú ítéletével helybenhagyott ítéletében (Vj-56/2008.) megállapította, annak megítéléséhez, hogy valamely állítás kategorikus állítás-e, azt kell vizsgálni, hogy a tájékoztatásban van-e konkrét, minden fogyasztó által azonos asszociációra alapot adó olyan elem, amelyet a reklám nyilvánvalóan hangsúlyoz. A jelen esetben ez az elem egyértelműen azonosítható volt, a reklámok valamennyi fogyasztó számára azt a hangsúlyos üzenetet hordozták, hogy az eljárás alá vont hálózata minden körülmények között a leggyorsabb, az bír a legnagyobb sebességgel.
115. A reklámgéret kategorikus jellegén a reklámokban elhelyezett magyarázat sem módosított, amely szerint lefedettségi területén az eljárás alá vont garantálja mobil szélessávú adathálózaton (3G/HSPA) a legnagyobb jellemző le- és feltöltési sebességet, mivel a pontosítónak szánt megjegyzés végkövetkeztetésként ugyanazt hangsúlyozza, mint a reklám korábbi része, nevezetesen, hogy az eljárás alá vont vállalkozás a leggyorsabb hálózat.
Erre tekintettel a Versenytanács nem tekintette a reklámok értelmezésére hatással bíró közlésnek a vizsgált reklámok apró betűs részét. Erre figyelemmel nem vált szükségessé annak részletes vizsgálata, hogy mely reklámok esetén volt ténylegesen észlelhető az apró betűs kiegészítés, hiszen annak esetleges fogyasztó általi észlelése sem módosít a reklámok megítélésén.
116. A reklámok kiegészítő szövege kapcsán a Versenytanács megállapította továbbá, hogy az utal az NMHH számára kötelező éves adatszolgáltatás keretében, egységes módszertan alapján készülő mérések legújabb, közzétett adataira, mindazonáltal a fogyasztó előtt nem ismert, hogy az NMHH számára milyen körben, milyen módszerrel készülnek mérések, azok mire vonatkoznak és milyen értékelésre alkalmasak. A kiegészítő közlés nemhogy pontosította volna a reklám fő üzenetét, hanem egyértelműen a reklám azon üzenetét erősítette, hogy az eljárás alá vont hálózata gyorsabb, mint a másik két versenytársé.
117. Az eljárás alá vont által a leggyorsabb szélessávú adathálózat biztosítására vonatkozó állítása abból fakadóan sem tekinthető megfelelően alátámasztottnak, hogy nincs olyan viszonyítási érték, amellyel az eljárás alá vont által hivatkozott értékek megfelelően összehasonlíthatóak lennének. Az eljárás alá vont nem együtt kezelte a 3G/HSPA technológiát, hanem azokat – eltérően versenytársaitól – különválasztotta. A mérések idején az eljárás alá vont a 3G hálózatán belül a szélessávú adathálózat (HSDPA/HSUPA hálózata) vonatkozásában külön garantált le- és feltöltési sebességet, míg a másik két szolgáltató ilyen megkülönböztetést nem tett, s a teljes 3G hálózata vonatkozásában csak egy (alacsonyabb) garantált le- és feltöltési sebességpárt alkalmazott. Az eljárás alá vont külön mérést végzett a HSDPA/HSUPA hálózata és a HSDPA/HSUPA hálózatot nem tartalmazó 3G hálózata vonatkozásában, a másik két szolgáltató ugyanakkor a méréseket a 3G hálózat egészére vonatkozóan - a HSDPA/HSUPA hálózatok mérésére is kiterjedően - végezte. Nem állapítható meg, hogy a Vodafone és a Telenor csak a HSDPA/HSUPA hálózatán milyen tényleges le- és feltöltési sebességet biztosított. Az ismert eredmények szerint a nem szélessávú 3G hálózat esetében alacsonyabbak a mért sebességértékek, mint a HSDPA/HSUPA hálózat esetén, azonban míg az eljárás alá vont ezen hálózatrész vonatkozásában külön mérést végzett, s így az adatokból jól látható a két hálózatrész esetében a mért sebességértékek közötti kontraszt, addig a Vodafone és a Telenor a teljes 3G hálózatra vonatkozóan végezte a mérést, s az eredmények alapján az látható, hogy a

mért teljesítési érték a 3G hálózat tekintetében vállalt garantált le- és feltöltési sebesség vonatkozásában jóval magasabb az ÁSZF-ben vállalt célértéknél. Ez az eredmény valószínűsíthetően annak köszönhető, hogy a két szolgáltató esetében a HSDPA/HSUPA hálózaton mért magasabb eredmények hatására a teljes 3G hálózaton mért eredmények is magasabb értékeket adnak, mint a HSDPA/HSUPA hálózat figyelembe vétele nélkül.

Megjegyzi a Versenytanács, hogy ellentmondást észlelt az eljárás alá vont 52. pontban idézett nyilatkozata és az eljárásban meghallgatott konkurens vállalkozások nyilatkozata között (Vj-38-16/2011). Az egymást kizáró nyilatkozatok közül a Versenytanács a konkurens vállalkozások nyilatkozatát fogadta el az alábbi okokból:

- Az eljárás alá vont két – egymástól eltérő nagyságú – garantált le- és feltöltési sebességre vonatkozó értékpárt adott meg, ami – a Versenytanács megítélése szerint annak a bizonyítéka, hogy a két érték a 3G hálózat két, egymástól elkülönülő részére vonatkozik (az R99-es részre alacsonyabbak a szélessávú hálózatra vonatkozó HSDPA/HSUPA adatok magasabbak). Abban az esetben, ha a mért értékek második (magasabb értékű) adatpárosa a 3G hálózat egészére - nem pedig csak a szélessávú (HSDPA/HSUPA) részre - vonatkozna, akkor a garantált értékek nem lehetnének magasabbak a hálózat kevésbé korszerű részén garantálható értékeknél (márpedig az eljárás alá vont ebben a körben magasabb értékeket garantált).
- Az NMHH által közzétett „Mobilinternet-gyorsjelentésekben a 3G és a 3G/HSPA adatok nem csupán a garantált letöltési és feltöltési értékek tekintetében, hanem a bel- és kültéri országos földrajzi lefedettség tekintetében is különböznek, ami a Versenytanács megítélése szerint egyértelműen bizonyítja, hogy a 3G/HSPA megjelölésű hálózat különbözik a 3G jelzésű hálózattól.

118. A Versenytanács megállapította, hogy eljárás alá vontnak a leggyorsabb hálózatra vonatkozó reklámállítása esetén a reklám nyújtotta tájékoztatás tartalmának kialakítása során mellőzésre került a mobilszolgáltatás egy másik lényeges tulajdonságának, a lefedettség és a sebesség viszonyának figyelembe vétele. Ennek következtében a fogyasztó sem a reklámból, sem a reklám alapján esetlegesen az ott felhívott, az NMHH számára kötelező éves adatszolgáltatásban szereplő adatokból nem valós képet alkothatott az eljárás alá vont adathálózatának gyorsaságáról. A MATRIX előadásából (Vj-38-017/2011.) megállapíthatóan a földrajzi ellátási terület és az adatátviteli sebesség fordítottan arányos egymással, ezért, ha egy szolgáltató nagyobb földrajzi lefedettséget szeretne biztosítani azonos műszaki feltételek mellett, akkor kisebb átviteli sebességet tud vállalni. Így akár ugyanazon a hálózaton is eltérő átviteli sebességek mérhetőek. Ez a különbség a MATRIX álláspontja szerint például az NMHH 2010. decemberi gyorsjelentésében is megfigyelhető, mely szerint a Vodafone 150/40 kbit/s le- és feltöltési sebesség mellett 51,6%-os országos kültéri földrajzi lefedettséget biztosított, míg az eljárás alá vont jóval magasabb – 2000/800 kbit/s sebességvállalása mellett jóval kisebb (23,1%) lefedettséget nyújtott. Ugyanez figyelhető meg a Telenor EDGE hálózatára vonatkozóan, ahol 100/50 kbit/s sebességhez 90,4%-os hálózati lefedettség tartozott.

119. A megtévesztésre való alkalmasságot támasztja alá az is, hogy az NMHH előadásából (Vj-31-006/2011.) ismert,

- a Rendelet alapján végzett mérések alkalmával keletkezhetnek ugyan olyan adatok, amelyből következtetni lehet az adott hálózaton elérhető maximális sebességre, de önmagában ez a kérdés a tanúsításnak nem tárgya,
- a kijelölt tanúsító szervezet által végzett ellenőrzések eredményei nem alkalmasak annak tisztázására, hogy mely szolgáltató hálózata a leggyorsabb, amely egyébként is több összetevőtől függhet, hiszen tisztázni kell, hogy a szolgáltatók bázisállomásaikon milyen hálózati berendezéseket működtetnek, azok darabszámát és területi elhelyezkedését, továbbá a bázisállomások által ellátott cellák átlagos terheltségi értékeit,

- még ezen adatok birtokában is kérdéses, hogy lehet-e általános következtetésre jutni egy adott szolgáltató teljes hálózatára vonatkozóan. Egy ilyen vizsgálat kizárólag akkor vezetne hiteles és összehasonlítható eredményre, ha mindkét szolgáltató esetében azonos mérési módszer és mintavétel szerint történne a mérés, de ez esetben is csak statisztikai következtetés lenne a teljes hálózatra vonatkozó adat.

120. A Versenytanács emlékeztet továbbá arra, hogy a reklámállításokat megalapozóként hivatkozott mérésekre a 2010. év második félévében került sor, a reklámokat ugyanakkor 2011 februárjától májusáig alkalmazta az eljárás alá vont és azok a közlés ideje szerinti jelenidőben tettek piacelsőségi állítást, nem a 2010. évre vonatkozóan (az eljárás alá vont kifejezetten kiemeli, hogy „továbbra is” ő garantálja a legnagyobb fel és letöltési sebességet). Mindeközben egy folyamatosan változó piacról van szó, ahol a szolgáltatók folyamatosan fejlesztik hálózatukat. Emellett – ahogy arra az előzőekben már utalt a Versenytanács – a mobilinternet szolgáltatás sebessége számos, a szolgáltatókon kívüli tényező által befolyásolt. Mindez azt eredményezi, a Versenytanács nem látja biztosítottnak, hogy a hálózatok sebességére vonatkozó állítások a reklámok alkalmazásának időpontjában alátámasztást nyerhetnek több hónappal korábban végzett bármilyen mérések által. A piac folyamatos változását támasztják alá a Versenytanács előtt ismert mérések eltérő eredményei. Az eljárás alá vont a másik két versenytárs hálózatfejlesztéseit nem tudja befolyásolni, azokról valószínűsíthetően nem is rendelkezik naprakész információval, s így nem is tudja garantálni azt, hogy az általa az adathálózata sebességére vonatkozó piacelsőségi állítások, azok alkalmazásának teljes időtartamában minden esetben valós tényállítások legyenek. A hálózatok sebességére vonatkozó vizsgált állítások a reklámok alkalmazásának időpontjában nem nyertek alátámasztást a több hónappal korábban végzett mérések által. Az eljárás alá vont e körben tett előadásával kapcsolatban a Versenytanács aláhúzza, nem vitatja, hogy a reklámok alkalmazására kb. 24 nappal azt követően került sor, hogy a hivatkozott mérési eredmények közzétételre kerültek, azonban nem mellőzhető, hogy a mérések elvégzésére ténylegesen jóval korábban, 2010 második félévében került sor. Kiemelendő továbbá, hogy a vizsgált reklámok sem a főüzenetben, sem az apró betűs részben nem közölték, hogy pontosan milyen időpontban végzett mérésekre alapozza az eljárás alá vont állításait. Megjegyzi továbbá a Versenytanács, hogy az eljárás alá vont által említett, 2011 év során végzett további mérések és tanúsítások nem azonos körben készültek, így a korábbi mérések eredményének folyamatos fennállásának bizonyítására nem alkalmasak.

121. Az eljárás alá vont előadta, az ARCchart kutatócég által elvégzett és 2011 áprilisában nyilvánosságra hozott mérési eredmény alapján szintén az eljárás alá vont mobilhálózata tekinthető a leggyorsabb hálózatnak Magyarországon. Az eljárás alá vont által hivatkozott, a vizsgált kereskedelmi gyakorlat megkezdésekor még nyilvánvalóan rendelkezésére nem álló kutatási eredmény részletei nem ismertek a Versenytanács előtt, így eljárás alá vont hivatkozása a Versenytanács álláspontján nem módosított. A Versenytanács megjegyzi, az ismert előtte, hogy az ARCchart a statisztikákból kivette a vidéki eredményeket, s csak a nagyvárosokban elvégzett mérésekre szűkítette a figyelembe vett adatbázist, amely körülmény arra mutat rá, hogy a kutatási eredmények valószínűsíthetően egyébként sem lennének alkalmasak eljárás alá vont kategorikus, nemcsak a nagyvárosokra vonatkozó, állításainak az alátámasztására.

122. Az eljárás alá vont és a P3 communications GmbH közötti megállapodás alapján a P3 communications GmbH 2011. március 18. és április 17. között hálózati méréseket végzett több tucat magyarországi városban. A mérések szerint az eljárás alá vont hálózata biztosítja a magyarországi mobilinternet szolgáltatók közül a leggyorsabb http (HyperText Transfer Protocol) és ftp (File Transfer Protocol) letöltési sebességet, valamint a leggyorsabb webböngészést. A vizsgált összehasonlító reklámok feltüntették, hogy

állításait az eljárás alá vont milyen mérésekre alapozza, így a a P3 communications GmbH mérései nem bírnak relevanciával, mindazonáltal a Versenytanács a P3 communications GmbH mérései kapcsán szükségesnek ítéli kiemelni, hogy azok nem fogták át a mobilszolgáltatások teljes körét, csak a webböngészés és a fájl letöltés került mérésre. Hangsúlyozni kell, hogy az eljárás alá vont nem erre a tanúsítványra alapozta kampányát, amely jelentős részben már lezajlott a mérések elvégzése és a tanúsítvány kiadása előtt, és csak a fájl letöltés tekintetében mutat (ebben a körben is csak részleges) átfedést a MÁTRIX által megerősített mérésekkel.

123. A fentiek azt eredményezik, hogy a hálózat egészére vonatkozó, minden egyes fogyasztó számára megfogalmazott, kategorikus állítást tartalmazó, a fenti körülmények figyelembe vételét mellőző összehasonlító reklámok nem tettek eleget a tárgyilagosság követelményének, illetve alkalmasak voltak a fogyasztók megtévesztésére, valótlan képet, s ezáltal valótlan összehasonlítást szolgáltatottak az eljárás alá vont és versenytársai hálózatainak a különbségéről. Az eljárás alá vont által alkalmazott módszer (a Rendelet szerinti mérésekre hivatkozással történő összehasonlítás) nem tette lehetővé a szolgáltatás reklámokban kiemelt jellemzőjének (hozzáférési sebesség) tárgyilagos és a fogyasztó számára is ellenőrizhető módon történő, a megtévesztésre alkalmasságot elkerülő összehasonlítását.
124. A reklámüzenet értelmezése kapcsán a Versenytanács emlékeztet arra, a következő joggyakorlat szerint a jogsértés megállapíthatósága szempontjából közömbös, hogy a vállalkozás a kereskedelmi kommunikációt miként értelmezte, azzal mit szeretett volna kifejezésre juttatni, ugyanis a kereskedelmi kommunikációkat a fogyasztók szempontjából kell értelmezni. Ez következik az Fttv. 4. §-ának (1) bekezdéséből is.
125. A Versenytanács megállapította továbbá, hogy az eljárás alá vont kifogásolt kereskedelmi gyakorlata alkalmas volt arra, hogy a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készítse, amelyet egyébként nem hozott volna meg, hiszen a szolgáltatás sebessége a fogyasztó szempontjából fontos körülmény.

Felelősség

126. Az Fttv. értelmében a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértéséért felel az a vállalkozás, amelynek a kereskedelmi gyakorlattal érintett áru értékesítése, eladásának ösztönzése közvetlenül érdekében áll.
127. A Grt. értelmében a Grt.-ben foglalt rendelkezések megsértéséért felelős a reklámozó, vagyis az, akinek érdekében a reklámot közléstesszik, illetve aki a reklámot megrendeli.
128. A Versenytanács szerint az Fttv. és a Grt. rendelkezése alapján egyaránt megállapítható, hogy az eljárás alá vont felelőssége fennáll a kifogásolt reklámokért.

A Versenytanács döntésének összegzése

129. Figyelemmel az előzőekben kifejtettekre a Versenytanács megállapította, hogy az eljárás alá vont 2011. február 24. és 2011. május 31. között jogszerűtlen összehasonlító reklámokat alkalmazott és a fogyasztókkal szemben tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot folytatott, amikor egyes általa alkalmazott, a jelen határozat 19. pontjában

megjelölt kereskedelmi kommunikációkban a „leggyorsabb mobil adathálózat” és a „leggyorsabb szélessávú mobil adathálózat”, valamint ezekkel azonos tartalmú kijelentéseket tette. Az eljárás alá vont ezen kereskedelmi gyakorlatával megsértette a Grt. 13. §-a (2) bekezdésének b) pontját, illetve az Fttv. 3. §-ának (1) bekezdését [tekintettel az Fttv. 3. §-ának (3) bekezdésére és 6. §-a (1) bekezdésének b) pontjára].

130. Az eljárás alá vont előadására figyelemmel a Versenytanács kiemeli, hogy a vállalkozásokat nem jogosítja fel jogszerűtlen kereskedelmi gyakorlat tanúsítására (adott esetben jogsértő összehasonlító reklámok alkalmazására), ha sérelmezik egy versenytársuk valamely magatartását. Az erre történő hivatkozást a Versenytanács a bírság kapcsán sem tudta figyelembe venni.

131. A Versenytanács bírságot szab ki az eljárás alá vonttal szemben a Tptv. 78. §-ának (1) bekezdése alapján, a bírság összegét a Tptv. 78. §-a (3) bekezdésének megfelelően meghatározva.

A bírság mértékének meghatározásával kapcsolatban kialakult versenytanácsi gyakorlatot a GVH Elnökének és a Versenytanács Elnökének 1/2007. számú Közleménye (a továbbiakban: Közlemény) foglalja össze. A Közlemény a Kúria megközelítését figyelembe véve kiemeli, hogy a bírság kiszabásának célja az, hogy a vállalkozásokat visszatartsa a tisztességtelen piaci magatartástól, és egyúttal megteremtse a gazdasági verseny tisztességét. Ez a cél pedig csak olyan mértékű bírsággal valósítható meg, amely a versenyjogsértést megvalósító vállalkozásnak arányos, de érezhető megterhelést jelentő anyagi hátrányt okoz, s olyan összegű, amely az eljárás alá vontat és más vállalkozást hasonló magatartástól visszatart. A Versenytanács Közleményben összefoglalt gyakorlata szerint a bírság összegének kiindulópontjául szolgálhat a jogsértő tájékoztatással járó költség, vagy a jogsértéssel érintett piacon realizált időarányos árbevétel, amely mértéket a releváns súlyosító és enyhítő körülmények növelhetnek, illetve csökkenthetnek. Ezt követően szükséges annak mérlegelése, hogy az így kalkulált bírságösszeg összességében alkalmas-e a kívánt következmények elérésére.

132. A bírság összegének megállapítása során a Versenytanács a jogsértéshez kapcsolódó (üzleti titoknak minősülő) kommunikációs költségekből indult ki (Vj-38-016/2011. beadvány 3. oldal és a 3. sz. melléklet 1. és 4. oldal).

133. A bírság összegének megállapítása kapcsán második lépcsőként a verseny torzításával és a jogsértéshez való viszonyulással összefüggő súlyosító és enyhítő körülményeket vette figyelembe a Versenytanács.

A Versenytanács súlyosító körülményként vette figyelembe, hogy

- a jogsértő kereskedelmi gyakorlat a fogyasztók széles körét érte el,
- a jogsértő kereskedelmi kommunikációk közzététele időben elhúzódott, több hónapon át zajlott (2011. február 24. és május 31. között),
- az eljárás alá vont magatartása felróható volt, az nem érte el az adott helyzetben általában elvárható magatartási mércét, nem felelt meg a társadalom értékítéletének. A Versenytanács nem ítélte megalapozottnak eljárás alá vontnak a jogszerű magatartásra törekvéssel kapcsolatos, illetve az ágazati jogszabályokra vonatkozó előadásait,
- a Versenytanács korábban már más eljárásokban megállapította, hogy az eljárás alá vont a fogyasztók megtévesztésére alkalmas magatartást, illetőleg fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot tanúsított (lásd a határozat 4. pontját). Az eljárás alá vont alaptalanul hivatkozott arra, hogy a korábbi marasztaló határozatok eltérő típusú, nem összehasonlító reklámmal kapcsolatos jogsértéseket állapítottak meg, így nem vehetők figyelembe. A

korábbi marasztalás súlyosító körülményként történő figyelembe vételéhez nem szükséges a törvényi tényállás azonossága.

134. Eljárás alá vontnak a piactorzító hatás és a fogyasztóknak okozott hátrány hiányával kapcsolatos előadásával összefüggésben a Versenytanács rögzíti, hogy a jogsértő kereskedelmi gyakorlat káros következményeinek vizsgálata körében a jogsértéssel általában együtt járó piactorzító hatásonál és hátrányokozásnál a Versenytanács lényegesen nagyobb mértékű káros következményeket nem azonosított, így e körben súlyosító körülményt nem vett figyelembe.
135. A Versenytanács nem tudta enyhítő körülményként figyelembe venni eljárás alá vont alábbi hivatkozásait
- a fogyasztói panaszok hiányával kapcsolatos (általa bizonyítékokkal alá nem támasztott) előadást, mivel a jogsértés megtörténte jellegéből adódóan a reklámállítások megítéléséhez szükséges információkkal nem rendelkező fogyasztók előtt rejtve maradt, így részükről értelemszerűen panaszok sem fogalmazódhattak meg,
 - a GVH határozataiban foglalt, a tájékoztatás „apró betűs” részével kapcsolatos iránymutatások követésére vonatkozó előadást, mivel az nem párosult az összehasonlító reklámra vonatkozó törvényi követelmények betartására törekvéssel, illetve
 - azt, hogy az eljárás alá vont joggal feltételezhette azt, hogy az általa hivatkozott mérések összehasonlításra alkalmasak, mivel a reklámok nem az összehasonlító mérések adatait jelenítették meg,
 - azt, hogy az eljárás alá vont az összehasonlító reklámot már nem használja, mivel e ténybelileg megalapozott állítás mögött nem a magatartás jogszerűtlenségének felismerése és megbánása húzódik meg, a változás nem is a versenyfelügyeleti eljárás megindulásához, hanem az eredetileg tervezett kampányidőszak leteltéhez kötődik.
136. A Versenytanács azt is mérlegelte, hogy a reklámköltséget el nem érő mértékű bírságösszeg kellő elrettentő erőt képvisel, tekintettel az ügy összes körülményeire és az eljárás alá vont piaci súlyára.
137. A fenti körülmények mérlegelését követően a Versenytanács a bírság összegét 100.000.000 Ft-ban határozta meg.
138. A bírságot a határozat kézhezvételétől számított harminc napon belül kell megfizetni, függetlenül attól, hogy a határozattal szemben keresetet terjesztenek-e elő. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 110. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerint a keresetlevél benyújtásának a döntés végrehajtására nincs halasztó hatálya, az ügyfél azonban a keresetlevélben a döntés végrehajtásának felfüggesztését kérheti. A végrehajtást a kérelem elbírálásáig a Versenytanács nem foganatosíthatja.
139. A Ket. 132. §-ának (1) bekezdése szerint a pénzfizetési kötelezettségének határidőre eleget nem tevő késedelmi pótléket köteles fizetni. A (3) bekezdés szerint a késedelmi pótlék mértéke minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része. Ennek ellentételezéseként a Tpv. 83. §-ának (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha az eljáró versenytanács határozata jogszabályt sértett és ennek következtében az ügyfélnek igénye keletkezik a bírság visszatérítésére, a visszatérítendő összeg után a mindenkorai jegybanki alapkamat kétszeres összegének megfelelő kamatot is meg kell téríteni.

140. A bírság és a késedelmi pótlék meg nem fizetése esetén a Gazdasági Versenyhivatal elrendeli a határozat végrehajtását. A Versenytanács tájékoztatja a kötelezettet, hogy a Gazdasági Versenyhivatal által kiszabott bírság behajtása iránt a Tpv. 90. §-ának (5) bekezdése alapján az állami adóhatóság intézkedik.

VII. Egyéb kérdések

141. A Gazdasági Versenyhivatal hatásköre az Fttv. 10. §-ának (3) bekezdésén, illetve a Grt. 24. §-ának (2) és (3) bekezdésein alapul.

142. Az Fttv. 10. §-ának (3) bekezdése alapján a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt a GVH jár el, ha a kereskedelmi gyakorlat a gazdasági verseny érdemi befolyásolására alkalmas. Az Fttv. 11. §-ának (1) bekezdése értelmében a 10. § alkalmazásában a gazdasági verseny érdemi érintettségének megállapításánál – a jogsértéssel érintett piac sajátosságainak figyelembevételével – a következő szempontok irányadóak: a) az alkalmazott kereskedelmi gyakorlat kiterjedtsége, figyelemmel különösen a kommunikáció eszközének jellegére, a jogsértéssel érintett földrajzi terület nagyságára, a jogsértéssel érintett üzletek számára, a jogsértés időtartamára vagy a jogsértéssel érintett áru mennyiségére, vagy b) a jogsértésért felelős vállalkozás mérete a nettó árbevétel nagysága alapján. A fentiekre tekintettel a Versenytanács megállapította a GVH hatáskörének jelen ügybeni fennálltát, figyelemmel arra, hogy az eljárás alá vont által folytatott kiterjedt kereskedelmi gyakorlat az ország teljes területén, széles fogyasztói kört elérő eszközök (így országos műsorszolgáltatást végző műsorszolgáltató) révén kerültek közvetítésre, így alkalmasak voltak a gazdasági verseny érdemi befolyásolására.

143. A Gazdasági Versenyhivatal illetékessége a Tpv. 46. §-án alapul.

144. A bírságnak a GVH 10032000-01037557-00000000 számú bírságbevételi számlája javára történő befizetésekor a közlemény rovatban feltüntetendő

- az eljárás alá vont neve,
- a versenyfelügyeleti eljárás száma,
- a befizetés jogcíme (bírság).

145. Az eljárást befejező döntést a Tpv. – Fttv. 27. §-ának (1) bekezdése alapján alkalmazandó – 63. §-ának (2) bekezdés a) pontja szerint a vizsgálat elrendelésétől számított három hónapon belül kell meghozni; az ügyintézési határidő azonban ugyanezen szakasz (6) bekezdése szerint indokolt esetben két alkalommal, egyenként legfeljebb két hónappal meghosszabbítható. Az eljárási határidő két-két hónappal meghosszabbításra került. Az ügyintézési határidő 2012. 02.12-én járt le, de a Ket. 33. §-a (3) bekezdésének c) pontja alapján a tényállás tisztázásához szükséges adatok közlésére irányuló felhívástól az annak teljesítéséig terjedő idő az ügyintézési határidőbe nem számít be.

146. A határozat elleni jogorvoslati jogot a Tpv. 83. §-ának (1) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2012. május 18.

dr. Miskolczi Bodnár Péter sk.
előadó versenytanács tag

dr. Berki Ádám sk.
versenytanácsstag

Dr. Miks Anna sk.
versenytanácsstag